

MAGYAR KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2008. november 3.,
hétfő

156. szám

Ára: 680,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

260/2008. (XI. 3.) Korm. r.	Az állami vezetők és a köztisztviselők jutalmazásának egyes átmeneti szabályairól	19198
261/2008. (XI. 3.) Korm. r.	A vízi személyszállítás feltételeiről	19198
262/2008. (XI. 3.) Korm. r.	Az egyes gazdálkodó szervezetek részére nyújtott 2008. évi egyedi támogatásokról, ellentételezésekről, valamint az egyéb vállalati támogatások keretében nyújtott termelési támogatásokról szóló 55/2008. (III. 26.) Korm. rendelet módosításáról	19204
130/2008. (XI. 3.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	19204
131/2008. (XI. 3.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	19214
224/2008. (XI. 3.) KE h.	Kitüntetés adományozásáról	19218
225/2008. (XI. 3.) KE h.	Kitüntetés adományozásáról	19218
226/2008. (XI. 3.) KE h.	Kitüntetés adományozásáról	19219
227/2008. (XI. 3.) KE h.	Kitüntetés adományozásáról	19219
228/2008. (XI. 3.) KE h.	Kitüntetés adományozásáról	19220
229/2008. (XI. 3.) KE h.	Kitüntetés adományozásáról	19220
230/2008. (XI. 3.) KE h.	Kitüntetés adományozásáról	19220
231/2008. (XI. 3.) KE h.	Kitüntetés adományozásáról	19221
232/2008. (XI. 3.) KE h.	Kitüntetés adományozásáról	19221
1066/2008. (XI. 3.) Korm. h.	Az Új Magyarország TÉSZ Forgóeszköz Hitelprogramról	19222
1067/2008. (XI. 3.) Korm. h.	A Kormány (köz)alapítványaiért felelősökről szóló 1081/2006. (VIII. 14.) Korm. határozat módosításáról	19222

III. Kormányrendeletek

A Kormány 260/2008. (XI. 3.) Korm. rendelete

az állami vezetők és a köztisztviselők jutalmazásának egyes átmeneti szabályairól

A Kormány a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 34. § (13) bekezdésében és 49/O. § (6) bekezdésében, valamint a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 76. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

A köztisztviselői teljesítményértékelés és jutalmazás szabályairól szóló 301/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) a következő új 19/A. §-sal egészül ki:

„19/A. § A 2008. évben e rendelet szabályait azzal az elteréssel kell alkalmazni, hogy

a) a „kivételes teljesítmény” és a „magas szintű teljesítmény” kategóriába nem lehet sorolni köztisztviselőt,

b) ha az 1. számú melléklet III. 4. pontjában 76 és 100 pont közötti érték adódik, a köztisztviselőt a „kivételes vagy magas szintű teljesítmény” kategóriába kell besorolni,

c) a „kivételes vagy magas szintű teljesítmény” kategóriába az eloszlási szinthez tartozó köztisztviselők legfeljebb 50%-a sorolható be,

d) a „kivételes vagy magas szintű teljesítmény” kategóriába sorolt köztisztviselő esetében a komplex teljesítményértékelés alapján járó jutalom összege legalább a jutalomalap 4%-a, legfeljebb a jutalomalap 12%-a, azzal, hogy az eloszlási szinthez tartozó, „kivételes vagy magas szintű teljesítmény” kategóriába sorolt köztisztviselők együttes, a komplex teljesítményértékelés alapján járó jutalma legfeljebb a jutalomalapok összegének 8%-a lehet,

e) a „jó teljesítmény” kategóriába sorolt köztisztviselő esetében a komplex teljesítményértékelés alapján járó jutalom összege a jutalomalap 4%-a,

f) a „megfelelő teljesítmény” és a „fejlesztés szükséges” kategóriába sorolt köztisztviselő számára a komplex teljesítményértékelés alapján jutalom nem fizethető,

g) a jutalomalap egységesen a köztisztviselő éves illetményének az év azon időszakára jutó része, amikor a köztisztviselő a statisztikai állományi létszámban szerepel.”

2. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Az autonóm államigazgatási szervek, az R. 19. §-ában és a köztisztviselői teljesítményértékelés és jutalmazás szabályairól szóló 301/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról szóló 31/2008. (II. 21.) Korm. rendelet 13. §-ában meghatározott központi államigazgatási szervek kivételével a központi államigazgatási szerveknél, azok területi és helyi szerveinél, valamint a közigazgatási hivataloknál foglalkoztatott olyan köztisztviselők számára, akikre az R. rendelkezéseit a 2008. évben nem kell alkalmazni, e rendelet hatálybalépését követően legfeljebb másfél havi jutalom fizethető ki azzal, hogy az adott szerv köztisztviselői számára e rendelet hatálybalépését követően átlagosan egyhavi jutalomnál több nem fizethető ki.

(3) Az állami vezetők számára e rendelet hatálybalépését követően jutalom vagy céljuttatás nem fizethető ki.

(4) Az R. 16/A. §-a alapján részjutalom az R.-ben meghatározott időpont helyett kizárólag e rendelet kihirdetését követő tizenötödik napig fizethető ki.

(5) E rendelet hatálybalépése nem érinti a hatálybalépése előtt az R. 16/B. § (2) bekezdése alapján kifizetett jutalmakat.

(6) Az R. 19/A. §-át alkalmazni kell az e rendelet kihirdetésekor folyamatban levő teljesítményértékelésekre is.

(7) Az R. 19/A. §-a 2009. január 1-jén hatályát veszti.

(8) Ez a rendelet 2009. január 2-án hatályát veszti.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 261/2008. (XI. 3.) Korm. rendelete

a vízi személyszállítás feltételeiről

A vízi közlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Vkt.) 88. §-a (1) bekezdésének d) pontjában és az egyes jogszabályok és jogszabályi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló 2007. évi LXXXII. törvény 6. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. §-a (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a Kormány a következőket rendeli el:

A rendelet hatálya

1. §

(1) A rendelet hatálya a vízi személyszállítást – beleértve a komp- és révátkelést – végző hajózási vállalkozásokra, valamint a vízi személyszállítást igénybe vevőkre terjed ki.

(2) A vízi személyszállításra kötött szerződésekre a Polgári Törvénykönyvnek (a továbbiakban: Ptk.) a szerződés általános szabályaira, továbbá a vállalkozási szerződésre vonatkozó rendelkezéseit az e rendeletben foglalt kiegészítésekkel kell alkalmazni.

(3) Abban az esetben, ha a személyszállítás országhatáron túlra vagy országhatáron túlról történik, e rendelet rendelkezéseit csak annyiban lehet alkalmazni, amennyiben nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik.

Értelmező rendelkezések

2. §

(1) Az e rendeletben használt egyes fogalmakat – a (2) bekezdésben foglalt kiegészítésekkel – a Vkt. 87. §-a szerint kell értelmezni.

(2) E rendelet alkalmazásában:

a) *hajóállomás*: az a hely, ahol a személyek hajóra, illetve hajóról partra jutását egy vagy több úszóművön (pontonon), más hajón keresztül, komp rámpáján vagy közvetlenül a partfalhoz kikötve biztosítják;

b) *hajózási vállalkozás*: gazdasági célú hajózási tevékenységet folytató gazdálkodó szervezet;

c) *járódeszka*: a partfal és a hajó közötti közlekedésre szolgáló, szintkülönbséget és távolságot áthidaló könnyű kivitelű fa- vagy fémhíd;

d) *különjárat*: menetrenden kívül külön megállapodás alapján indított járat;

e) *személyszállítás*: díj ellenében menetrend alapján végzett vízi személyszállítás (a továbbiakban: menetrend szerinti személyszállítás), valamint a menetrenden kívül közlekedtetett vízi járművel végzett személyszállítás (a továbbiakban: különjárat);

f) *személyszállításhoz kapcsolódó egyéb szolgáltatás*: útipoggyász-szállítás, poggyázmegőrzés, kereskedelmi, vendéglátó és egyéb utaskiszolgáló létesítmények üzemeltetése, valamint a vízi személyszállításhoz kapcsolódó idegenforgalmi közvetítői tevékenység;

g) *utas*: a vízi járművön utazó minden olyan személy, aki nem tagja a személyzetnek és akit egyéb jogviszony alapján a hajón nem foglalkoztatnak.

Üzletszabályzat

3. §

(1) A hajózási vállalkozás a közforgalmú vízi személyszállítási szerződések – jogszabályban nem szabályozott – részletes feltételeit kiegészítő feltételekben határozza meg.

(2) A kiegészítő feltételekre a Ptk.-nak az általános szerződési feltételekre vonatkozó előírásai az irányadók.

(3) A hajózási vállalkozás által végzett szolgáltatások díját, a díj megállapításának módját és feltételeit – az ármegállapításról szóló jogszabályokban foglaltak figyelembevételével – a díjszabás tartalmazza.

(4) A hajózási vállalkozás a kiegészítő feltételeket üzletszabályzatba foglalja. Az üzletszabályzat és a díjszabás összevonható. Az üzletszabályzatba, illetve díjszabásba a vízi személyszállítási szerződésekre vonatkozó jogszabályokat is fel kell venni és azokat eltérő szedéssel kell megjelölni. A hajózási vállalkozás az üzletszabályzatot, illetve a díjszabást az utasok részére betekintésre rendelkezésre bocsátja.

Menetrend szerinti közforgalmú személyszállítás

4. §

(1) A hajózási vállalkozás a közforgalmú személyszállítás körében a menetrendben meghatározott vonalakon az általa meghirdetett járatokat közlekedtet.

(2) A forgalom lebonyolításához és az utazási igények kiszolgálásához a hajóállomásokon megfelelő, a kikötő üzemben tartója által biztosított kikötőhelyről a hajózási vállalkozás gondoskodik.

(3) A hajózási vállalkozás a hajóállomásokon a balesetmentes utaskiszolgálás érdekében gondoskodik

a) írásos utastájékoztatásról,

b) a vízi járművek megközelítését segítő építmények (kikötőponton, kikötőhíd) biztosításáról.

(4) A közforgalmú személyszállítás körében a hajózási vállalkozás köteles a személyszállítást elvállalni, ha

a) az utas az üzletszabályzat, illetve díjszabás feltételeit elfogadja, megtartja, és

b) a személyszállítási szolgáltatás a menetrendben meghirdetett személyszállító vízi járművekkel lehetséges.

(5) A személyszállítási szolgáltatás korlátozásáról, felfüggesztéséről szóló tájékoztatást a hajóállomásokon ki kell függeszteni.

Menetrend

5. §

(1) A hajózási vállalkozás menetrendet köteles készíteni, amely tartalmazza a közforgalmú személyszállítás legfontosabb tájékoztató adatait, így különösen:

a) a vízi járművek útvonalát, az induló és végállomást, továbbá azokat a hajóállomásokat (kikötőket), ahol a vízi jármű megáll;

b) az indulási és érkezési időpontokat, a napi első és utolsó vízi jármű indulási időpontjának feltüntetésével;

c) a hajózási vállalkozás más járataihoz való csatlakozási lehetőségeket;

d) a legfontosabb kiegészítő szolgáltatásokat, valamint azt, ha valamely vízi jármű útipoggyászt, kerékpárt továbbít;

e) a menetrendi időszak kezdetének és végének időpontját.

(2) A menetrend tartalmazza az egyes járatok közlekedésének időszakát, a nem mindennap közlekedő járatoknál a közlekedési napokat, továbbá a szolgáltatás különböző korlátozásait.

(3) A hajózási vállalkozás a menetrendet, továbbá a különjárat megrendelésének lehetőségét a hajóállomáson jól látható helyen kifüggeszti.

(4) A járat szünetelését vagy korábbi időpontban történő közlekedtetését – az időjárási és vízállási körülményektől, valamint hajózási zárlattól függően kivételével – legalább 14 nappal, új járat beállítását, illetve a meghirdetettnél későbbi időpontban történő közlekedését legalább 7 nappal a változás előtt a hajóállomáson kifüggesztett hirdetményrel az utazóközönség tudomására kell hozni.

Utazásból kizárt vagy feltételesen szállítható személyek

6. §

(1) A személyszállítási szolgáltatást 14 éven aluli gyermekek csak kísérővel veheti igénybe.

(2) A hajózási vállalkozás a személyszállítást megtagadhatja, illetve az utast a személyszállításból kizárhatja, ha az utas

a) ittas vagy bódult állapotban van, botrányosan viselkedik, vagy más módon a többi utast magatartásával zavarja;

b) magatartásával sérti vagy veszélyezteti a közlekedés biztonságát, saját vagy utastársai testi épségét, egészségét, a vízi jármű vagy berendezéseinek az épségét sérti vagy veszélyezteti;

c) érvénytelen jeggyel vagy menetjegy nélkül utazik, és menetjegyet az ellenőrzéskor sem vált;

d) menetjegyét, illetve kedvezmény igénybevételére jogosító igazolványát – felhívás ellenére – nem mutatja fel;

e) ruházatával, poggyászával vagy más módon a járművet, utastársai ruházatát vagy az utasok poggyászát beszennyezheti;

f) a vízi járműre kézipoggyászként be nem vihető tárgyat visz fel;

g) a menetdíj megfizetését megtagadja;

h) a vízi járművön a beszállt utasok száma elérte az engedélyezett utaslétszámot.

(3) A hajózási vállalkozást abban az esetben is megilleti a már megtett útra járó menetdíj, ha az utast – a (2) bekezdésben foglaltak alapján – az utazásból kizárta.

(4) Az útközben megbetegedett személyt a hajózási vállalkozás legalább a legközelebbi megfelelő hajóállomásig – ahol a szükséges egészségügyi ellátásban részesülhet – köteles továbbszállítani.

(5) A vízi járműről a neki felróható rendellenes magatartása miatt leszállított utas nem követelheti vissza a kifizetett menetdíjat vagy egyéb díjat, például a kerékpárszállítás díját, és feladott útipoggyásza kiszolgáltatását is – ha annak kiszolgáltatása a vízi járműnek a hajóállomáson való menetrend szerinti tartózkodási ideje alatt nem lehetséges – csak az eredeti célállomáson kérheti.

Menetjegy, járműszállítási díj

7. §

(1) Az utasnak – kivéve a (7) bekezdésben foglalt esetet – az utazás megkezdésekor érvényes menetjeggyel vagy utazásra jogosító igazolvánnyal (a továbbiakban együtt: menetjegy) kell rendelkeznie.

(2) A menetjegyen fel kell tüntetni:

a) az indulási állomás nevét,

b) a célállomás nevét,

c) a fizetett menetdíj összegét és annak adótartalmát,

d) az elszámolásnál alkalmazott kedvezmény mértékét,

e) kabinos hajónál a kabin osztályát,

f) a menetjegy érvényességének első napját,

g) a menetjegy érvényességének tartamát vagy az érvényesség utolsó napját,

h) a több személy részére kiadott menetjegynél az utasok számát,

i) a többszöri utazásra kiadott menetjegynél az utazási lehetőségek jellegét, számát vagy időtartamát,

j) a felhasználás különleges szabályait.

(3) Az egyszeri vagy többszöri utazásra kiadott menetjegy (pl. havijegy, félhavijegy, fűzetjegy, menetjegyváltásra vagy utazásra jogosító igazolvány, okmány) csak arra a viszonylatra, kabinosztályra és időtartamra érvényes, amelyre kiadták, illetve érvényesítették. Az utazási igazol-

ványra a (2) bekezdés a)–e) és i)–j) pontjaiban foglalt előírásokat nem kell alkalmazni.

(4) A meghatározott járatra érvényesített menetjegy csak a rajta feltüntetett járatra érvényes.

(5) Ha a menetjegy nem meghatározott járatra szól, az utas az utazást a menetjegy érvényességének tartama alatt bármikor megkezdheti, a már megkezdett utazást megszakíthatja és később folytathatja. Az útszakszakitást a hajózási vállalkozással igazoltatni kell, az azonban a menetjegy érvényességi idejét nem hosszabbítja meg. Ha a menetjegyre az útszakszakitás tényét nem vezetik rá, a további utazásra érvényét veszti.

(6) A menetjegyek és a járműszállítási jegyek árusítását a hajóállomás jegypénztára legalább 30 perccel a vízi jármű menetrend szerinti indulási ideje előtt köteles megkezdni.

(7) Ha a hajózási vállalkozás a beszállási hajóállomáson a meghatározott időszakban vagy egyáltalán nem szolgáltat ki menetjegyet, erről az utazóközönséget tájékoztatni köteles. Ilyen esetben a vízi járművön a menetjegyet pótdíj nélkül kell kiszolgáltatni.

(8) A menetjegyet az utasnak az utazás egész tartama alatt meg kell őriznie, a hajózási vállalkozás menetjegyet ellenőrző alkalmazottainak – a kedvezményes jegyváltásra jogosító igazolvánnyal együtt – fel kell mutatnia, kérésre át kell adnia.

(9) A névre szóló menetjeggyel csak az arra jogosult utazhat. A nem névre szóló menetjegy mindaddig másra átruházható, ameddig azzal az utazást nem kezdték meg vagy útipoggyászt nem adtak fel.

(10) Kompon a menetjegy a közúti jármű szállítási díját nem foglalja magában. A közúti jármű szállítási díján felül a jármű vezetőjének és az utasoknak külön menetjeggyel kell rendelkezniük.

Utastájékoztatás

8. §

(1) A hajózási vállalkozás az utasok megfelelő tájékoztatását szolgáló berendezéseket üzemeltet.

(2) A hajózási vállalkozás az utastájékoztatást kiadványokkal, jól látható hirdetésekkel, szükség szerint szóbeli tájékoztatással és információs berendezésekkel látja el.

(3) A hajózási vállalkozás köteles az utasokat jogaikról, kötelezettségeikről, az igénybe vehető szolgáltatásokról és az esetleges forgalmi zavarokról tájékoztatni. Ennek érdekében a hajóállomásokon, illetve – amennyiben lehetséges – a vízi járművön is jól látható helyen ki kell függeszteni az utazási feltételeket és a menetrend szerinti járatokat. A hajózási vállalkozás köteles a járatok érkezési,

indulási idejéről, továbbá a járatok kimaradásáról és késéséről a kiszolgáló személyzet, illetve a hajóállomási tájékoztatási rendszer útján folyamatos tájékoztatást nyújtani.

Különjárat

9. §

Különjáratra a hajózási vállalkozás és a megrendelő (hajóberlő) közötti szerződés, illetve a Ptk.-nak a vállalkozási szerződésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni. A különjárat adott útvonalra vagy meghatározott időtartamra szóló lehet.

A hajózási vállalkozás jogai és kötelezettségei

10. §

(1) A hajózási vállalkozás köteles a menetrendben meghirdetett, illetve a különjáratról szóló szerződésben meghatározott helyen és időben a vízi járművet hajózásra alkalmas állapotban kiállítani.

(2) A hajózási vállalkozás köteles az utast a menetrendben, illetve a különjáratról szóló szerződésben foglalt feltételek szerint biztonságosan a célállomásra szállítani.

(3) A vízi jármű vezetője köteles gondoskodni arról, hogy a hajóállomásra érkezéskor az utasok a hajóállomás nevééről, az átszállási (csatlakozási) lehetőségekről, valamint a 10 percnél hosszabb idejű tartózkodásról tájékoztatást kapjanak. A tájékoztatást olyan időben kell adni, hogy az utasok a kiszálláshoz kellő időben felkészülhessenek.

(4) A hajózási vállalkozás köteles gondoskodni arról, hogy hajóállomásain (kikötőiben) a hajóállomás (kikötő) nevét jól látható módon feltüntessék.

Az utas jogai és kötelezettségei

11. §

(1) Az utas jogosult a vízi járművön utazni, a kiszolgáló létesítményeket, berendezéseket használni és a személyszállításhoz kapcsolódó szolgáltatásokat igénybe venni.

(2) A hajóállomáson az utasok csak a részükre megnyitott területre léphetnek be, a hajóállomás (kikötő) területére a szállításból kizárt tárgyakat bevinni nem szabad.

(3) Az utas az úszóműről a vízi járműre vezető kikötőhídra, illetve a közvetlenül a parthoz kikötött vízi jármű járódeszkájára és komp rámpájára csak akkor léphet, ha azt a vízi jármű személyzete megnyitotta.

(4) Az utasok csak a vízi jármű részükre megnyitott területre léphetnek be, menetjeggyel nem rendelkező kísé-

rőnek – a beteg és mozgáskorlátozott személy kísérőjének kivételével – tilos a vízi járműbe szállni.

(5) A balesetek megelőzése érdekében a vízi jármű korlátjának, habvédjének ajtaját, valamint a vízi jármű ablakát önhatalmúlag kinyitni, a vízi jármű korlátjára, habvédjére ülni tilos.

(6) Víziközlekedési baleset vagy rendkívüli hajózási esemény esetében az utas köteles a vízi jármű személyzetének utasításait követni.

Kézipoggyász

12. §

(1) Kézipoggyásként olyan tárgy szállítható, amelynek átmérője egyik irányban sem haladja meg a 70 cm-t és összsúlya a 35 kg-ot, gyermekjeggyel utazónál a 15 kg-ot. E rendelkezéshez képest az üzletszabályzat, illetve díjszabás egyéb korlátozást is megállapíthat.

(2) Az utas az (1) bekezdésben foglalt méretkorlátozástól függetlenül vihet magával kézipoggyásként gyermek-kocsit, sétapálcát, ernyőt és kézi hangszert.

(3) Kézipoggyásként az utas egyéb tárgyat, valamint háziállatot az üzletszabályzat, illetve díjszabás rendelkezései szerint vihet magával.

(4) A vízi járműbe bevitt kistestű (legfeljebb 10 kg tömegű) kutyaért a díjszabás legfeljebb a teljes árú menetjegy 50%-ának, nagytestű (10 kg feletti tömegű) kutyaért a díjszabás a teljes árú menetjegy 100%-ának megfelelő összegű viteldíj fizetését írhatja elő, egyéb kézipoggyász fuvarozásáért a hajózási vállalkozás díjat nem követelhet. A vakvezető, a mozgáskorlátozottakat segítő és a rendőrségi kutya szállítása díjmentes.

(5) A kézipoggyászt úgy kell – a háziállatok kivételével – csomagolni és a vízi járművön elhelyezni, hogy az – beleértve a háziállatokat – a vízi járművön a közlekedést ne akadályozza, a személyzet munkáját és az utasokat ne zavarja.

(6) A vízi járműbe bevitt kézipoggyász őrzése az utas feladata.

Útipoggyász

13. §

(1) Útipoggyásként, ha az üzletszabályzat, illetve a díjszabás eltérően nem rendelkezik, legfeljebb 200 kg tömegű áru – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – kizárólag csomagolt állapotban adható fel.

(2) Útipoggyásként – ha az üzletszabályzat, illetve díjszabás eltérően nem rendelkezik – csomagolás nélkül is feladható:

- a) összecsukott fekhely,
- b) gyermekkocsi,
- c) kerékpár, segédmotoros kerékpár és motorkerékpár,
- d) hordozható hangszer,
- e) sporteszközök.

(3) Az útipoggyásznak a vízi járműbe való berakása és onnan való kirakása – ellenkező megállapodás hiányában – az utas feladata. Az útipoggyászt a vízi járművön belül a hajózási vállalkozás helyezi el.

(4) Az útipoggyász fuvarozásáért a hajózási vállalkozás viteldíjat számít fel, amelyet a menetdíjnál alkalmazott módon ki kell hirdetni.

(5) A feladó útipoggyászt csak a fuvarozás útvonalára érvényes menetjegy birtokában vagy annak egyidejű megváltása mellett, az útipoggyáson nevét, lakcímét és rendeltetési hajóállomást feltüntetve adhat fel.

(6) Az útipoggyász viteldíját a feladáskor előre kell megfizetni.

(7) Az útipoggyász felvétele során a hajózási vállalkozás az utasnak poggyászvevényt köteles átadni, amely a következő adatokat tartalmazza:

- a) a feladó nevét és címét,
- b) a feladási és rendeltetési hajóállomás nevét,
- c) a feladás napját és azt a vízi járművet, amellyel az útipoggyászt továbbítani kell,
- d) a poggyászdarabok számát, tömegét, jelölését, csomagolásának módját, a poggyász tartalmát,
- e) a viteldíjat és az egyéb költségeket,
- f) feladó kívánsága esetén a poggyász bevallott értékének összegét.

(8) Az útipoggyász csomagolására, szállításra való felvételére, valamint a hajózási vállalkozásnak az útipoggyász szállításáért fennálló felelősségére a vízi áru fuvarozásról szóló jogszabályok rendelkezései az irányadók.

(9) Ha az üzletszabályzat, illetve a díjszabás eltérően nem rendelkezik, az útipoggyászt a hajózási vállalkozás azzal a vízi járművel köteles továbbítani, amelyikkel az utas utazik, az utas és a hajózási vállalkozás ettől eltérően is megállapodhat.

14. §

(1) A hajózási vállalkozás az útipoggyászt az azt szállító vízi jármű megérkezése után, a kiszolgáltatás előkészítéséhez, illetve a külön jogszabályban megállapított hatósági kezeléshez szükséges idő elteltét követően a poggyászkiadó helyen a poggyászvevény felmutatójának szolgáltatja ki. A hajózási vállalkozás köteles az utast tájékoztatni a kiszolgáltatás várható időpontjáról.

(2) A hajózási vállalkozás az útipoggyászt a még ki nem fizetett költségek megfizetése és a poggyászvevény átadása ellenében szolgáltatja ki. A hajózási vállalkozás a poggyászvevény felmutatójának átvételi jogosultságát nem köteles vizsgálni.

(3) Az utas az útipoggyász átvétele során – a poggyászvevénybe foglalt adatokkal egybevetve – azonosítja az útipoggyászt, továbbá ellenőrzi annak, illetőleg csomagolásának külső állapotát, mennyiségét (az együvé tartozó árudarabok számát és tömegét), valamint az útipoggyászon található megjelöléseket és azok épségét.

(4) Amennyiben az utas az útipoggyász sérülését, hiányát, a csomagolás hiányosságát vagy más rendellenességét észleli, fenntartását a poggyászvevényre feljegyezi. Fenntartással akkor is élhet, ha a (3) bekezdésben meghatározott vizsgálatot az átvételkor nem állt módjában elvégezni.

(5) Ha a hajózási vállalkozás a kiszolgáltatás előtt az útipoggyász sérülését, részleges elveszését fedezi fel vagy gyanítja, továbbá a poggyászvevény birtokosának fenntartása esetén, a (3) bekezdés szerinti vizsgálatot köteles elvégezni és a megállapításokat – így az esetleges károsodás keletkezésének idejét és okát – jegyzőkönyvben rögzíteni, amelynek másolatát a poggyászvevény birtokosának köteles átadni.

(6) Ha a hajózási vállalkozás a vizsgálatot a fenntartás ellenére nem végzi el, a fenntartás tényének bejegyzését nem teszi lehetővé, illetve jegyzőkönyvet nem vesz fel vagy annak másolatát a poggyászvevény birtokosának nem adja át, az útipoggyász átvételét az utas megtagadhatja.

(7) Ha az utas a poggyászvevény elvesztését, eltulajdonítását vagy megsemmisülését haladéktalanul bejelenti a hajózási vállalkozásnak, az az útipoggyászt csak a tartalom megfelelő azonosítása esetén szolgáltathatja ki. Amennyiben a kiszolgáltatással kapcsolatban az utas és a hajózási vállalkozás között vita keletkezik, a hajózási vállalkozás köteles a poggyászt a felelős őrzés szabályai szerint tárolni és megőrizni.

(8) Ha az utas az útipoggyászt a vízi jármű megérkezését követő 24 órán belül nem veszi át, a hajózási vállalkozás köteles azt a felelős őrzés szabályai szerint tárolni, és megőrizni. Késedelmes átvétel esetében az utas az útipoggyász tárolásáért, őrzéséért köteles a díjszabásban meghatározott összeget megfizetni.

(9) Az át nem vett útipoggyászt a hajózási vállalkozás értékesítheti, ha

a) a tartós tárolás az útipoggyász tartalmának károsodásával (megromlásával) járna,

b) a vízi jármű megérkezésétől számítva 30 nap eltelt.

(10) Az értékesítést megelőzően annak tényéről a feladót a hajózási vállalkozásnak értesítenie kell és a befolyt

vételárral legkésőbb az értékesítést követő 30 napon belül el kell számolnia.

Szállításból kizárt tárgyak

15. §

Vízi járművel sem kézi-, sem útipoggyászként nem szállítható

a) olyan tárgy, amely az utasok és a hajó személyzetének egészségében, testi épségében, öltözkékében, a vízi járműben és annak berendezésében, továbbá a vízi járművön tartózkodó más személy tulajdonában lévő tárgyban, más útipoggyászban vagy a vízi járművön szállított más áruban kárt okozhat,

b) olyan tárgy, amelynek szállítását jogszabály vagy hatósági rendelkezés tiltja,

c) robbanó, tűzveszélyes, öngyúló, mérgező, radioaktív, maró, undort keltő vagy fertőzés előidézésére alkalmas anyag,

d) töltött lőfegyver – a fegyveres testületek szolgálatot teljesítő tagjai fegyverei kivételével – és jogszabályban megjelölt, a közbiztonságra különösen veszélyes eszköz.

Utazási akadály

16. §

(1) Ha a vízi jármű az útját a célállomásig folytatni nem tudja, az utas – kivéve, ha az utazási akadályt a hajózási vállalkozás tevékenységi körén kívül eső elháríthatatlan ok idézte elő – a meg nem tett útra eső menetdíj visszatérítését, vagy a kiindulási állomásra való visszaszállítását és a teljes menetdíj visszatérítését követelheti.

(2) Utazási akadály miatt a hajózási vállalkozással szemben az (1) bekezdésben említetteken felül igényt érvényesíteni nem lehet.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni akkor is, ha a menetrendszerű vízi jármű késése miatt csatlakozás-mulasztás áll elő vagy a csatlakozó járat marad el.

Elállás az utazástól

17. §

(1) Az utas az utazástól a menetjegy visszaváltásával a vízi járműnek az indulási állomásról való elindulásáig indokolás nélkül elállhat és menetjegye visszaváltását követelheti.

(2) A visszaváltás feltételeit a hajózási vállalkozás az üzletszabályzatban foglalt kiegészítő feltételekben állapít

ja meg. A hajózási vállalkozás által bármilyen jogcímen (pl. kezelési költség) levonható összeg nem haladhatja meg a menetjegy árának 20%-át.

A felelősség kizárása

18. §

A hajózási vállalkozás nem felel az utassal szemben azért a kárért, amely azáltal keletkezik, hogy az utas a vám- vagy egyéb jogszabályokban megállapított kötelezettségének nem tesz eleget.

Záró rendelkezések

19. §

(1) Ez a rendelet 2009. január 1-jén lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a hajózási tevékenység engedélyezésének rendjéről szóló 28/2000. (XII. 18.) KöViM rendelet 14. §-a.

*Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök*

**A Kormány
262/2008. (XI. 3.) Korm.
rendelete**

**az egyes gazdálkodó szervezetek részére nyújtott
2008. évi egyedi támogatásokról, ellentételezésekről,
valamint az egyéb vállalati támogatások keretében
nyújtott termelési támogatásokról szóló
55/2008. (III. 26.) Korm. rendelet módosításáról**

A Magyar Köztársaság 2008. évi költségvetéséről szóló 2007. évi CLXIX. törvény 84. §-a (1) bekezdésének c) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 35. §-a (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

Az egyes gazdálkodó szervezetek részére nyújtott 2008. évi egyedi támogatásokról, ellentételezésekről, valamint az egyéb vállalati támogatások keretében nyújtott termelési támogatásokról szóló 55/2008. (III. 26.) Korm. rendelet 1. §-a (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A helyközi személyszállítási közszolgáltatások és a vasúti pályahálózat működtetésének ellentételezése:

*M Ft
2008. év]*

„a) költségterítés a MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt. (a továbbiakban: MÁV-START) a 2005. évi CLXXXIII. törvény 27. §-ának (1) bekezdése szerinti szerződés alapján végzett személyszállítási közszolgáltatásaihoz

160 000,0”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

*Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök*

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 130/2008. (XI. 3.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országgyűlés országos népszavazás elrendeléséről szóló határozata ellen benyújtott kifogások tárgyában – *dr. Paczolay Péter* és *dr. Trócsányi László* alkotmánybírók különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az országos népszavazás elrendeléséről szóló 76/2008. (VI. 13.) OGY határozatot megsemmisíti és az Országgyűlést új eljárásra utasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Országgyűlés az országos népszavazás elrendeléséről szóló 76/2008. (VI. 13.) OGY határozatában

(a továbbiakban: OGYhat.) úgy döntött, hogy országos, ügydöntő népszavazást rendel el a következő kérdésben:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy Magyarországon ne vezessék be a mindenki által kötelezően választandó üzleti alapon működő több biztosítós egészségbiztosítást?”

Az OGYhat. a Magyar Közlöny 2008. évi 87. számában 2008. június 13-án jelent meg.

A határozat ellen magánszemélyek kilenc kifogást nyújtottak be. A kifogások közül ötöt a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (2) bekezdésében előírt módon az Országos Választási Bizottság útján – törvényben előírt határidőn belül június 16-án, 19-én, 20-án és 21-én 11 óra 30 perckor – terjesztettek elő. Négy kifogást – határidőn belül – közvetlenül az Alkotmánybírósághoz nyújtottak be június 13-án, illetőleg 17-én. Tekintettel arra, hogy ez utóbbi beadványok a törvényes úton előterjesztett kifogásokhoz hasonló kérelmet tartalmaznak, az Alkotmánybíróság eljárása során csatlakozó indítványként vette figyelembe azokat.

Az Alkotmánybíróság az indítványokat az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü határozat (a továbbiakban: Ügyrend, ABH 2003, 2065.) 28. § (1) bekezdése alapján egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

2. A kifogások mindegyike hivatkozik arra, hogy az aláírásgyűjtő ív hitelesítését követően olyan új körülmények merültek fel, amelyekre tekintettel az Országgyűlésnek meg kellett volna tagadnia a népszavazás elrendelését. A kifogást benyújtók ilyen új körülménynek tekintik azt, hogy az Országgyűlés az OGYhat. elfogadását megelőzően megalkotta az egészségbiztosítási pénztárakról szóló 2008. évi I. törvény felülvizsgálatáról szóló 2008. évi XXIV. törvényt (a továbbiakban: Ebptf.). Ezzel a törvénnyel hatályon kívül helyezte a 2008. évi I. törvényt (a továbbiakban: Ebpt.). Az Ebpt. hatályon kívül helyezésével a népszavazás okafogyottá vált.

Az indítványozók álláspontjuk alátámasztására több alkotmánybíróági határozat megállapításaira is hivatkoznak.

Az indítványozók álláspontja szerint a 40/2004. (X. 27.) AB határozatban, valamint az 5/2008. (I. 23.) AB határozatban foglaltaknak megfelelően az Országgyűlésnek a körülmények megváltozására tekintettel ismét vizsgálnia kellett volna a kérdés egyértelműségét. A 67/2008. (IV. 30.) AB határozat és a 68/2008. (IV. 30.) AB határozat megállapításaira utalva kifejtik, hogy az Ebpt. hatályon kívül helyezését követően a kérdés nem felel meg a jogalkotói egyértelműség követelményének, nem állapítható meg egyértelműen, hogy a népszavazás eredményeként terhelné-e jogalkotási kötelezettség az Országgyűlést, és ha igen, akkor milyen tartalmú. A kifogások idézik a 68/2008. (IV. 30.) AB határozatnak azt a megállapítását, mely szerint „eldöntendő kérdés hiányában, pusztán a há-

rom éves moratórium biztosítása céljából nincs helye népszavazás kezdeményezésének.”

3. A kifogások egy része – jogi érvek részletes kifejtése nélkül – állítja, hogy a népszavazás elrendelése célszerűtlen és értelmetlen. Jogszerűtlen az OGYhat. azért is, mert nem reálisan határozta meg a népszavazás költségvetését. Az indítványozók szerint az OGYhat.-ban meghatározott összeg a népszavazás lebonyolítására nem elegendő.

4. Több kifogás hivatkozik arra, hogy álláspontjuk szerint az Országgyűlésnek észlelnie kellett volna, hogy a kérdés az Alkotmányba ütközik. Egyik indítványozó szerint a kérdés nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe, mert az Alkotmány 35. § (1) bekezdés g) pontja alapján az egészségügyi ellátással kapcsolatos kérdések szabályozása a Kormány hatásköre. Másik indítványozó szerint a kérdés közvetlenül érinti a kormány programját, ezért népszavazásra bocsátása az Alkotmány 28/B. § (5) bekezdés f) pontjában szabályozott tilalomba ütközik.

5. Az egyik kifogás a fentiekén túl az OGYhat.-ot megelőző eljárás során elkövetett jogsértésekre, valamint arra hivatkozással is kéri az OGYhat. megsemmisítését, hogy az nem felel meg a népszavazási eljárás során hozandó határozatokkal szemben támasztott követelményeknek.

5.1. Az indítványozók szerint az Országgyűlés népszavazást elrendelő határozata nem felel meg a Ve. 29/B. § (2) bekezdésében, valamint a választási alapelveket meghatározó 3. § e) és d) pontjában foglalt követelményeknek.

Az OGYhat. nem tartalmaz a jogorvoslatra való figyelemztetést és indokolást. A kifogás benyújtói szerint a népszavazási eljárásban az Országgyűlés a Ve. szerinti választási szervnek minősül, és döntése során a Ve.-t eljárási szabályként figyelembe kell vennie, és a választási alapelvet érvényre kell juttatnia. Így az OGYhat.-nak meg kell felelnie a Ve. 29/B. § (2) bekezdésében a határozat tartalmi elemeire vonatkozó követelményeknek. A Ve. e rendelkezése alapján és a választási alapelvek érvényesítéseként a határozatnak indokolást és a jogorvoslatra való figyelemztetést tartalmaznia kell.

5.2. A kifogás szerint a népszavazást azért sem lehetett volna elrendelni, mert az aláírásokat nem a kezdeményezők gyűjtötték, és az aláírásgyűjtőknek nem volt törvényes felhatalmazásuk az aláírásgyűjtésre és a személyes adatok kezelésére.

5.3. Az indítványozók állítása szerint az Országgyűlés határozatának meghozatalakor nem volt abban a helyzetben, hogy meg tudja ítélni, hogy a népszavazás elrendeléséhez szükséges, az Alkotmányban előírt követelmények teljesültek-e.

Sem az OVB a 188/2008. (V. 19.) OVB határozatában, sem a Legfelsőbb Bíróság Kvk.IV.37.212/2008/5. számú, az OVB határozatát helybenhagyó végzésében nem állapította meg számszerűen, hogy az aláírásgyűjtő íveken hány

hiteles aláírást gyűjtöttek össze. A kifogás benyújtóinak véleménye szerint az aláírások ellenőrzése során alkalmazható statisztikai és matematikai módszerekről, és ezek konkrét határozatban való megjelenítésének követelményeiről törvényben kellett volna rendelkezni. A kifogásban kifejtett álláspont az, hogy a népszavazási eljárásban mellőzhetetlen az aláírások tételes és beazonosítható ellenőrzése, annak érdekében, hogy megállapítható legyen, az Alkotmányban előírt számú, ténylegesen létező választópolgár írta-e alá az aláírásgyűjtő ívet.

Az OVB J/5830. számú, az Országgyűlés elé terjesztett jelentése fogyatékos, mert a Legfelsőbb Bíróság jogerős végzését nem csatolta a jelentéshez, így nem állapítható meg, hogy az OVB határozata mikor emelkedett jogerőre és nem adott módot arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság döntését az Országgyűlés értékelje.

5.4. Ebben a kifogásban annak benyújtói kérték, hogy az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. §-ában foglaltak alapján az előtte folyó eljárást függessze fel. Az indítványozók az aláírások hitelesítésével összefüggésben ismételtén kérték a Ve. 119. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az Alkotmánybíróság az 5/2008. (I. 23.) AB határozatában az Ügyrend 28. § (2) bekezdése alapján az e kifogás benyújtói által a Ve. 119. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására előterjesztett indítványt elkülönítette. Az indítványozók kérték, hogy az Alkotmánybíróság a Ve. 119. § (1) bekezdése alkotmányellenességének elbírálásaig ebben az ügyben függessze fel az eljárást.

Ugyancsak az eljárás felfüggesztését kérték az indítványozók azért is, mert az Országgyűlés nem tett eleget a 27/2007. (V. 17.) AB határozatban megállapított jogalkotási kötelezettségének.

Az Országgyűlés elfogadta a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény, valamint az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény módosításáról rendelkező 2007. évi CLXXII. törvényt (a továbbiakban: Módtv.), amelynek 9. §-a – az Alkotmánybíróság határozatának eleget téve – módosította az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 8. § (1) bekezdését. A Módtv. 2007. december 27-én, a kihirdetésekor lépett hatályba, azonban a 13. §-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében a törvény kihirdetését követő napon hatályát veszítette. „Ebből eredően az országos népszavazás tárgyában hozott határozat meghozatalakor az Nsztv. 8. § (1) bekezdése már nem volt hatályban, ebből eredően a 27/2007. (V. 17.) AB határozatban megállapított mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség továbbra is fennállt.” – állapítják meg az indítványozók. Erre tekintettel a kifogást benyújtók kérik, hogy az Alkotmánybíróság függessze fel jelen ügyben folytatott eljárását mindaddig, amíg az Országgyűlés a 27/2007. (V. 17.) AB határozatban megállapított alkotmányellenes helyeztet nem orvosolja.

5.5. Választási jogszabályba ütközik a kifogás benyújtói szerint az OGYhat. a költségvetés tekintetében is.

Az Nsztv. 14. § (2) bekezdése szerint az Országgyűlés a határozatában rendelkezik a „népszavazás költségvetéséről”. Az OGYhat.-ban meghatározott 3,7 milliárd Ft fogalmilag egy költségvetési keretösszeg meghatározását jelenti és nem a népszavazás lebonyolításának költségvetését. A népszavazás költségvetésének megállapítása során – az indítványozók szerint – az Országgyűlésnek alkalmaznia kellett volna az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény egyes rendelkezéseit is.

II.

A kifogások elbírálásánál figyelembe vett jogszabályok:

1. Az Alkotmány érintett rendelkezései:

„28/C. § (...)

(2) Országos népszavazást kell tartani legalább 200 000 választópolgár kezdeményezésére.

(3) Ha az országos népszavazást el kell rendelni, az eredményes népszavazás alapján hozott döntés az Országgyűlésre kötelező.”

2. A Ve. érintett rendelkezései:

„29/B. § (1) A választási bizottság határozattal dönt. A határozatot – meghozatala napján – írásba kell foglalni.

(2) A határozatnak tartalmaznia kell

a) a választási bizottság megnevezését, a határozat számát,

b) a kérelmező nevét és lakóhelyét (székhelyét),

c) az ügy tárgyának megjelölését,

d) a rendelkező részben a választási bizottság döntését, a fellebbezés (bíróági felülvizsgálat iránti kérelem) lehetőségéről való tájékoztatást,

e) az indokolásban a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat, a kérelmező által megjelölt, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait, valamint azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a választási bizottság a határozatot hozta.”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(2) Az Országgyűlés népszavazást elrendelő, valamint kötelezően elrendelendő népszavazás elrendelését elutasító határozata elleni kifogást a határozat közzétételét követő nyolc napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani. Az Országos Választási Bizottság a kifogás benyújtásáról haladéktalanul tájékoztatja az Országgyűlés elnökét, a

népszavazást elrendelő határozat elleni kifogásról a közsásgási elnököt is.

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

3. Az Nsztv. érintett rendelkezései:

„8. § (1) Az eredményes ügydöntő népszavazással hozott döntés az Országgyűlésre a népszavazás megtartásától – ha a népszavazás törvényalkotási kötelezettséget keletkeztet, a törvény megalkotásától – számított három évig kötelező. Az Országgyűlés köteles a népszavazás döntésének haladéktalanul eleget tenni.”

„10. § Az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha

a) a kérdés nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe, b) a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani,

c) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,

d) ugyanazon tartalmú kérdésben három éven belül eredményes országos népszavazást tartottak,

e) az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló törvényben foglalt követelményeknek.”

„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.

(2) A konkrét kérdést a kezdeményezésben megfogalmazott formában kell népszavazásra bocsátani.”

„14. § (1) A népszavazás elrendelésére irányuló kezdeményezésről a 6. § szerinti bejelentést követően

a) kötelező népszavazás esetén 15,

b) fakultatív népszavazás esetén 30

napon belül kell dönteni.

(2) Az Országgyűlésnek a népszavazás elrendeléséről szóló határozata tartalmazza, hogy a népszavazás ügydöntő vagy véleménynyilvánító, a népszavazásra bocsátott konkrét kérdést, továbbá rendelkezik a népszavazás költségvetéséről.”

4. A vizsgált OGY határozat:

„Az Országgyűlés az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény rendelkezései szerint megtárgyalta Albert Zsolt és Albert Zsoltné által benyújtott országos népszavazási kezdeményezést, és arról a 2008. június 9-i ülésén a következők szerint döntött:

Az Országgyűlés az „Egyetért-e Ön azzal, hogy Magyarország ne vezessék be a mindenki által kötelezően választandó üzleti alapon működő több biztosítós egészségbiztosítást?” kérdésben az országos ügydöntő népszavazást elrendeli.

Az országos ügydöntő népszavazás költségvetésére – az egy naptári napon szavazásra bocsátott kérdések számától függetlenül – 3,7 milliárd forint fordítható.”

III.

A kifogások az alábbiak szerint megalapozottak.

Az Alkotmánybíróság több határozatában állást foglalt az országos népszavazás elrendeléséről szóló országgyűlési határozatok felülvizsgálatára irányuló hatásköre jogi természetét, illetőleg terjedelmét illetően. E határozataiban rámutatott arra, hogy a Ve. 130. § (2)–(3) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság e hatásköre jogorvoslati jellegű. A jogorvoslati jellegből következik, hogy az Alkotmánybíróság ebben az eljárásban azt vizsgálja, hogy a kifogással támadott országgyűlési határozat megfelel-e az Alkotmány és a vonatkozó törvények előírásainak. [33/2004. (IX. 28.) AB határozat, ABH 2004, 457, 462.; 40/2004. (X. 27.) AB határozat, ABH 512, 518.; 5/2008. (I. 23.) AB határozat, ABK 2008. január, 33, 35.; 6/2008. (I. 23.) AB határozat, ABK 2008. január, 38, 41.; 7/2008. (I. 23.) AB határozat, ABK 2008. január, 44, 47.] Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is – hasonlóan az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítéséről szóló OVB határozatok felülvizsgálata során kimunkált gyakorlatához – alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el. [52/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 309, 401.; 40/2004. (X. 27.) AB határozat, ABH 512, 520.]

1. E határozataiban állást foglalt abban a kérdésben is, hogy a népszavazási eljárásnak ebben a szakaszában miként kell eljárni a népszavazásra bocsátott kérdést érintő kifogások elbírálásánál. Álláspontja kialakítása során az Alkotmánybíróság a kötelező népszavazás, a népszavazási eljárás sajátosságaiból indult ki. Az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a népszavazásra bocsátandó kérdés alkotmányossága, törvényessége az OVB által vizsgálandó és vizsgálható a hitelesítési eljárásban. Az OVB döntését követően – a Ve. 130. § (1) bekezdésében szabályozott határidőn belül – mindenki számára nyitva áll annak lehetősége, hogy a kérdéssel kapcsolatosan aggályait kifejtse, kifogás benyújtásával az Alkotmánybíróság előtt jogorvoslati eljárást kezdeményezzen. A Ve. 130. § (1) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidőn túl benyújtott kifogások – elkészttség miatt – nem vizsgálhatók érdemben. Ebből következően az Alkotmánybíróság úgy foglalt állást, hogy a népszavazási kérdéssel kapcsolatban – a népszavazást elrendelő határozat ellen benyújtott kifogások alapján – nem vizsgálható érdemben olyan kifogás, amelyet a hitelesítés után is előterjeszthettek volna, és ez független attól, hogy a kérdést magában foglaló aláírásgyűjtő ív mintapéldánya hitelesítéséről szóló OVB döntést kifogással az Alkotmánybíróság előtt annak idején megtámad-

ták-e vagy sem. Az ilyen kifogásokat, amelyeket tartalmuk szerint a hitelesítési eljárásban lehetett volna előterjeszteni, az Alkotmánybíróság visszautasítja. [legutóbb 7/2008. (I. 23.) AB határozat, ABK 2008. január, 44, 47.]

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy azok a kifogások, amelyek arra hivatkozással vitatták a kérdés népszavazásra bocsáthatóságát, hogy az nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe, illetőleg mivel az a Kormány programját érinti, az Alkotmány 28/B. § (5) bekezdés f) pontjában megfogalmazott tilalomba ütközik, olyan kifogások, amelyeket a kérdés hitelesítéséről szóló OVB határozat ellen lehetett volna előterjeszteni, ezért azokat visszautasította.

2. Egy kifogásban az indítványozók hivatkoztak az aláírásgyűjtés és az aláírások hitelesítése során elkövetett törvénysértésekre is. Ezért az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett azt is, hogy a népszavazás elrendelésére irányuló eljárásban az Országgyűlésnek és az országgyűlési határozat ellen benyújtott kifogások alapján az Alkotmánybíróságnak van-e hatásköre arra, hogy az aláírásgyűjtés és az aláírások hitelesítésére irányuló eljárás, valamint OVB határozat törvényességét vizsgálja.

Az aláírásgyűjtés és az aláírások hitelesítésére irányuló eljárás a népszavazás kezdeményezésére irányuló eljárás önálló szakasza. A Ve. 116. §-a úgy rendelkezik, hogy a Ve. I–X. fejezetének szabályait az országos népszavazásra is alkalmazni kell az országos népszavazásról szóló XIII. fejezetben foglalt eltérésekkel. A Ve. XIII. fejezete az aláírásgyűjtéssel és az aláírások hitelesítésével kapcsolatosan elkövetett jogsértések miatti jogorvoslatokra nem tartalmaz speciális szabályokat, ezért a jogorvoslatokra a Ve. általános szabályai alkalmazandók. Az aláírásgyűjtés során elkövetett jogsértések miatt a Ve. 77. §-a alapján kifogással lehet élni. Az Nsztv. 4. §-a, valamint a Ve. 119–120. §-a alapján az aláírások ellenőrzése és hitelesítése az OVB hatáskörébe tartozik. A Ve. 82. §-a alapján az OVB-nek az aláírások ellenőrzésének eredményeként hozott határozata bíróság előtt támadható meg. Az ilyen OVB határozat felülvizsgálata a Ve. 83. § (7) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság hatáskörébe tartozik.

Tekintettel arra, hogy a Ve.-ben szabályozott jogorvoslati eszközök a Ve. szabályai szerint – a Ve.-ben meghatározott határidőn belül – mindenki számára nyitva állnak, az aláírásgyűjtéssel és az aláírások hitelesítésével összefüggő kifogások a népszavazást elrendelő országgyűlési határozat ellen benyújtott jogorvoslati kérelmek kapcsán nem vizsgálhatók. Ezért az Alkotmánybíróság az aláírásgyűjtéssel, illetőleg az aláírások hitelesítésével kapcsolatos jogsértésekre alapított kifogásokat visszautasította. Hasonlóan döntött az Alkotmánybíróság az 5/2008. (IV. 30.) AB határozatában (ABK 2008. április, 33, 38.), a 6/2008. (IV. 30.) AB határozatában (ABK 2008. április, 38, 43.) és a 7/2008. (IV. 30.) AB határozatában (ABK 2008. április, 44, 49.) is.

Az Alkotmánybíróság mindezeket figyelembe véve megállapítja, hogy a választópolgárok által kezdeményezett, országos népszavazást elrendelő országgyűlési határozat felülvizsgálatára irányuló jogorvoslati eljárásban érdemben nem vizsgálhatók az olyan kifogások, amelyek az Országgyűlés eljárását megelőző, a népszavazás kezdeményezésére irányuló eljárás során jogorvoslattal elhárítható törvénysértésre alapozva kérik az országgyűlési határozat megsemmisítését. Az ilyen kifogásokat az Alkotmánybíróság visszautasítja.

3. Az Alkotmány 28/C. § (2) bekezdése alapján, ha az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését követően 200 000 aláírás összegyűlt, az Országgyűlés köteles az ügydöntő népszavazás elrendelésére. Azaz az Országgyűlésnek végrehajtó szerepe van az eljárásnak abban a szakaszában, amikor már a népszavazás elrendeléséről kell dönteni. [52/1997. (X. 14.) AB határozat, ABH 1997, 331, 341.] A választópolgárok által kezdeményezett kötelező, ügydöntő országos népszavazást elrendelő határozat ellen benyújtott kifogások alapján – az eljárás jogorvoslati jellegének megfelelően az Alkotmánybíróság már csak azt vizsgálhatja, hogy az Országgyűlés eljárása, illetőleg határozata megfelel-e az Alkotmány, illetőleg más jogszabályok előírásainak.

Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban rámutatott arra, hogy a Ve. 130. § (2) bekezdésében szabályozott döntés-felülvizsgálati jogköre alapján az Alkotmánybíróság abban a kérdésben dönthet, hogy „az Országgyűlés határozata tartalmazza-e az Nsztv. 14. § (2) bekezdése szerinti kötelező tartalmi elemeket, és hogy 1. az Országgyűlés helyesen állapította-e meg, hogy a népszavazás ügydöntő vagy véleménynyilvánító-e; 2. a kérdés megegyezik-e az aláírásgyűjtő íven szereplő kérdéssel; 3. az Országgyűlés megfelelően rendelkezett-e a népszavazás költségvetéséről. Az Alkotmánybíróság vizsgálhatja továbbá az Országgyűlés konkrét döntéshozatali eljárásának a törvényességét. (...) Így, például vizsgálhatja, hogy időben döntött-e az Országgyűlés, vagy történt-e az OGY határozat megítélését befolyásoló eljárási szabálysértés.” [Előszőr: 5/2008. (I. 23.) AB határozat, ABK 2008. április, 33, 36.]

3.1. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor nem zárta ki a kérdés népszavazásra bocsáthatóságának érdemi vizsgálatát a kötelező népszavazást elrendelő határozatok ellen benyújtott jogorvoslati kérelmek elbírálása során abban az esetben, ha a kérdés hitelesítését követően olyan változás következett be, amely a kérdés népszavazásra bocsáthatóságát érdemben befolyásolja.

A Ve. 130. § (2) bekezdésének értelmezése, a kérdés hitelesítését követően, az aláírásgyűjtés időszakában bekövetkezett „új körülmények” értékelésének problémájával összefüggésben először a 33/2004. (IX. 28.) AB határozatban merült fel. Abban az ügyben az Alkotmánybíróság nem zárta ki annak lehetőségét, hogy a kérdés hitelesítését követően előállt új jogi helyzet befolyásolhatja a népsza-

vazás elrendelését, de elutasította a jogi helyzet megváltozására, a népszavazásra bocsátandó kérdésben megjelölt törvény megsemmisítésére hivatkozó kifogásokat. A határozat indokolásában rámutatott arra, hogy a népszavazásra feltett kérdésben szereplő törvényt az Alkotmánybíróság – 63/2003. (XII. 15.) AB határozatában (ABH 2003, 676.) – közjogi érvénytelensége miatt semmisítette meg, a törvény tartalmi alkotmányellenességét nem állapította meg. Ezért a törvény alkotmánybírósági megsemmisítése nem jelentette akadályát annak, hogy az Országgyűlés, később alkotmányos eljárásban a törvényt változatlan tartalommal elfogadja. Ezért az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy változatlanul jelentősége van annak, hogy népszavazás határozza meg az adott kérdésben a jogalkotásnak – a megsemmisített törvény tartalmától eltérő – alapját. (ABH 2004, 457, 465.) Ebben a határozatában az Alkotmánybíróság még nem fejtette ki a Ve. 130. § (2) bekezdésének a hitelesítést követő változásokkal összefüggő értelmezésére vonatkozó álláspontját, erre a 40/2004. (X. 27.) AB határozatban került sor.

Az Alkotmánybíróság a 40/2004. (X. 27.) AB határozatában kifejtett álláspontja szerint nem zárható ki az, hogy a népszavazást elrendelő határozat ellen olyan új körülményre, változásra hivatkozással nyújtsanak be kifogást, amelyet sem az OVB a hitelesítéskor, sem az Alkotmánybíróság a hitelesítés elleni kifogások elbírálása során nem vehetett figyelembe, s ez az új körülmény az országgyűlési határozat ellen benyújtott kifogások alkotmánybírósági elbírálását minden kétséget kizáróan érdemben befolyásolhatja. Ezt az álláspontját az Alkotmánybíróság a Ve. 130. § (2)–(3) bekezdésének értelmezéséből vezette le. Rámutatott arra, hogy a Ve.-nek ez a rendelkezése sem a felülvizsgálat terjedelmét, sem a felülvizsgálat okait illetően nem korlátozza az Alkotmánybíróságot. Az Alkotmánybíróság e hatáskörét is közjogi státuszából kiindulva, alkotmányos feladatára, az állampolgárok által kezdeményezett népszavazási eljárásban betöltött szerepére tekintettel értelmezi.

Összeegyeztethetetlen lenne a Ve. 130. § (2)–(3) bekezdése szerinti kifogás funkciójával, ha az Alkotmánybíróság eljárása ilyen esetben is csak a formális (pl. eljárási) szabályok betartásának vizsgálatára korlátozódna. (ABH 2004, 512, 520–521.)

Jelen ügyben a kifogások benyújtói ilyen új körülményre hivatkozással kérik a kérdés népszavazásra bocsáthatóságának vizsgálatát. A kifogások szerint ilyen új körülmény az, hogy maga a törvényhozó, az Országgyűlés az Ebptf. elfogadásával hatályon kívül helyezte az Ebpt.-t, és ezzel a népszavazás okafogyottá vált.

Ezért eljárása során az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett, hogy az Ebpt. elfogadása, illetőleg hatályon kívül helyezése tekinthető-e olyan új körülménynek, amely miatt nincs helye a népszavazás elrendelésének.

Az Alkotmánybíróság a népszavazás eljárásnak az ún. „elrendelési” szakaszában – ugyanúgy, mint a hitelesítési eljárásban követett gyakorlata szerint – nemcsak jogorvoslati fórumként jár el, hanem alkotmányvédelmi szerepkö-

rében is, azaz: „(...) alkotmányos feladatára, az állampolgárok által kezdeményezett népszavazási eljárásban betöltött szerepére tekintettel”. [Lásd: 40/2004. (X. 27.) AB határozat, ABH 2004, 512, 520.]

Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is alkotmányos jogállásával összefüggésben a népszavazás alkotmányos rendeltetéséből kiindulva hozta meg döntését.

Az országos népszavazás rendeltetését, az állam életében betöltött szerepét, gyakorlásának alapvető szabályait is maga az Alkotmány határozza meg. Az Alkotmány 2. §-ában foglalt rendelkezések szerint a Magyar Köztársaság olyan független, demokratikus jogállam, amelyben minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja. Az Alkotmány 28/B. §-a alapján országos népszavazás tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet. A 2/1993. (I. 22.) AB határozatának rendelkező részében az Alkotmánybíróság az Alkotmány e rendelkezésének értelmezése során megállapította, hogy „[a] Magyar Köztársaság alkotmányos rendjében a népszuverenitás gyakorlásának elsődleges formája a képviselőlet. Népszavazás csak az Alkotmány és az alkotmányosan hozott törvények keretei között dönthet az Országgyűlés hatáskörébe tartozó ügyekben.” E határozatában az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy a népszavazás a parlamentáris rendszerben kivételes, a hatalom képviselői gyakorlásának kiegészítésére, befolyásolására irányul, tehát komplementer jellegű. (ABH 1993, 33, 37.)

Az országos népszavazás intézményében megnyilvánuló közvetlen hatalomgyakorlás tehát – amint arra az Nsztv. preambuluma is rámutat – a választópolgároknak az ország sorsát érintő legfontosabb ügyek eldöntésében, illetőleg a képviselői döntések befolyásolásában vagy megváltoztatásában való részvételével valósul meg.

Az országos népszavazás különböző formái között kiemelkedő szerepe van a választópolgárok kezdeményezésére kötelezően elrendelt népszavazásnak. Az Alkotmánybíróság 52/1997. (X. 14.) AB határozatának (a továbbiakban: Abh.) rendelkező részében megállapította: „az Alkotmány 2. §-ának (2) bekezdésében a népszuverenitás egyik gyakorlati formájaként megjelölt közvetlen hatalomgyakorlást a maga teljességében a 28/C. § (2) bekezdése szerinti – kötelezően elrendelendő – népszavazás valósítja meg. A közvetlen hatalomgyakorlás a népszuverenitás gyakorlásának kivételes formája, amely azonban kivételes megvalósulása eseteiben a képviselői hatalomgyakorlás fölött áll.” (ABH 1997, 331.)

A népszavazás ezen esetében a népszavazás eredménye az Alkotmány 28/C. § (3) bekezdése alapján kötelező az Országgyűlésre. Eredményes népszavazás esetén az Országgyűlés köteles a népszavazásra feltett kérdésnek megfelelő döntést hozni. A választópolgárok által kezdeményezett eredményes ügydöntő népszavazás tehát a törvényhozó hatalom helyébe lépő, azt kiváltó (korlátozó) hatalomgyakorlási forma. A népszavazás tárgyát képező ügyben az Országgyűlés végrehajtói szerepbe kerül. (ABH

1997, 331, 341.) A választópolgárok által kezdeményezett ügydöntő népszavazás e rendeltetésére tekintettel egyáltalán nem közömbös, hogy arra milyen kérdésben, illetőleg milyen célból kerül sor.

Az OGYhat. által népszavazásra bocsátott kérdést az OVB a 114/2007. (IV. 18.) OVB határozatában hitelesítette. Az OVB határozat ellen benyújtott kifogásokat az Alkotmánybíróság a 105/2007. (XII. 13.) AB határozatával bírálta el, és az OVB határozatát helybenhagyta.

Az egészségbiztosítási pénztárakról szóló törvényjavaslatot a Kormány 2007. október 30-án nyújtotta be az Országgyűléshez. A törvény elfogadásáról az Országgyűlés 2007. december 17-i ülésnapján döntött. Az elfogadott törvényt a köztársasági elnök 2007. december 27-én megfontolásra visszaküldte a parlamentnek. A köztársasági elnök által benyújtott vétó megtárgyalását követően, az Ebpt.-t az Országgyűlés 2008. február 11-i ülésnapján fogadta el, február 18-án hirdették ki. A törvény részben a kihirdetését követő napon hatályba lépett, részben a 157. §-a rendelkezett szabályainak folyamatos hatálybalépéséről. Az egészségbiztosítási pénztárakról szóló 2008. évi I. törvény felülvizsgálatáról szóló törvényjavaslatot 2008. május 9-én nyújtotta be a Kormány az Országgyűléshez. Az Ebptf.-et 2008. május 26-án fogadta el a parlament, 2008. június 5-én hirdették ki a Magyar Közlönyben és 2. §-ának (1) bekezdése alapján az Ebpt. a kihirdetését követő napon, 2008. június 6-án hatályát veszítette.

A hitelesítési eljárás kezdeményezésekor határozott törvényhozási törekvésként fogalmazódott meg a több biztosítóra épülő egészségbiztosítási rendszer kialakítása, az aláírásgyűjtés időszakában pedig mindvégig létezett egy, az Országgyűlés által elfogadott törvény, amelynek szabályai a kötelező egészségbiztosítás keretében több, üzleti alapon működő szervezetre épülő egészségbiztosítási rendszer kialakításáról szóltak. A választópolgárok, akik aláírásukkal a népszavazási kezdeményezést támogatták, annak tudatában tették azt, hogy a népszavazással megakadályozhatják a törvény végrehajtását.

Az Országgyűlés az aláírásgyűjtés befejezése után döntött úgy, hogy az Ebpt.-t hatályon kívül helyezi. Amint arra a törvény indokolása utal, erre azért került sor, mert „[a] törvényben leírt egészségbiztosítási modell (...) olyan megoldásokat is tartalmaz, olyan eszközöket is szabályoz, amelyek politikai, társadalmi és szakmai megítélése, illetve fogadtatása messze nem egységes”. Az Országgyűlés többek között a népszavazási kezdeményezésben megnyilvánuló társadalmi fogadtatást is figyelembe véve döntött az Ebpt. hatályon kívül helyezéséről. A népszavazásnak az Országgyűlés döntését befolyásoló funkciója tehát, már a népszavazás kezdeményezésének szakaszában teljesült.

Ezzel a kérdés tartalma és ezzel együtt a népszavazási kezdeményezésnek a választópolgárok által támogatott célja megváltozott.

A népszavazásra bocsátandó kérdés hitelesítését követően egy másik, a népszavazásnak a törvényalkotásra gyakorolt hatását befolyásoló változás is bekövetkezett. Az Alkotmánybíróság 27/2007. (V. 17.) AB határozatában megállapította, hogy „mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség áll fenn, mert az Országgyűlés nem szabályozta törvényben, hogy az eredményes ügydöntő országos népszavazáson hozott döntés meddig kötelezi az Országgyűlést, így azt sem, hogy a népszavazás alapján meghozott (népszavazás által megerősített) törvényt mikortól lehet a törvényalkotásra vonatkozó általános szabályok szerint módosítani vagy hatályon kívül helyezni”. Egyúttal felhívta az Országgyűlést, hogy szabályozási feladatának 2007. december 31-ig tegyen eleget. (ABH 2007, 343.) Az Alkotmánybíróság e határozatában foglalt felhívásának megfelelően a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény, valamint az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény módosításáról rendelkező 2007. évi CLXXII. törvény módosította az Nsztv. 8. § (1) bekezdését, amelyben kimondta, az eredményes ügydöntő népszavazással hozott döntés az Országgyűlésre a népszavazás megtartásától, illetőleg a népszavazás alapján hozott törvény megalkotásától számított három évig kötelező.

Az Ebptf. elfogadása az egészségbiztosítási rendszer átalakítására irányuló folyamatot megállította. Ezt követően az egészségbiztosítási rendszer átalakítására, illetőleg annak meghatározott módjára irányuló kormányzati, törvényhozási szándék nem fogalmazódott meg. Eredményes népszavazás esetén a kérdésből az Országgyűlés számára jogalkotási kötelezettség nem keletkezik, a népszavazásnak nincs más célja, mint az, hogy – ha az Országgyűlés az Nsztv. 8. § (1) bekezdésében szabályozott három éves moratórium időszakán belül az egészségbiztosítási rendszer átalakítása mellett döntene – megakadályozza olyan törvény megalkotását, amely a kötelező egészségbiztosítás több biztosítós modelljét vezetné be. A népszavazás tehát a megváltozott jogi helyzetben csupán arra irányul, hogy az Országgyűlés a három éves moratórium időtartama alatt tartózkodjon egy olyan tartalmú törvény megalkotásától, amelynek megalkotására nyilvánvaló törvényhozási törekvés az Ebptf. elfogadását követően nem fogalmazódott meg.

A kötelező népszavazás kezdeményezéséhez az Alkotmány 28/C. § (2) bekezdésében előírt aláírások összegyűjtését követően a népszavazási eljárás kikerült a kérdés népszavazásra bocsátását támogató választópolgárok uralma alól. Az Országgyűlés az aláírásgyűjtés befejezése után helyezte hatályon kívül az Ebpt.-t, lényegesen megváltoztatva ezzel a népszavazási kezdeményezés kiváltó okaként és tárgyaként szereplő jogszabályi reformkomplexumot, amellyel szemben vetették fel, hogy ne vezessék be az egészségbiztosítás átalakításának üzleti alapon működő szervezetekre épülő tervezett modelljét. A népszavazási kezdeményezés körülményeinek ilyen jelentős megváltozása mellett nem állapítható meg, hogy teljesültek-e a kö-

telező, ügydöntő népszavazás Alkotmányban előírt feltételei, ebben a jogi helyzetben is támogatja-e azt az a több mint 200 ezer választópolgár, akiknek aláírását az OVB hitelesítette.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a népszavazásnak az Alkotmány 2. § (2) bekezdésében megfogalmazott alkotmányos rendeltetéséből és a népszavazásnak az Alkotmány 2. § (2) bekezdéséből a 2/1993. (I. 22.) AB határozatban levezetett kivételes és komplementer jellegéből következően a törvényhozást igénylő társadalmi kérdések eldöntése alapvetően a képviselő, az Országgyűlés hatásköre. Az ügydöntő népszavazás elsődleges célja az, hogy döntési, törvényhozási – valamely tárgyban törvény megalkotására, vagy törvény hatályon kívül helyezésére irányuló – kötelezettséget határozzon meg az Országgyűlés számára. A népszavazás komplementer jellegéből következően a meghatározott tartalmú jogalkotástól való tartózkodásra irányuló népszavazás sem szakadhat el a képviselői hatalomgyakorlástól. A törvény megalkotásának megakadályozására irányuló népszavazási kezdeményezés is akkor felel meg a népszavazás alkotmányos rendeltetésének, ha a képviselői hatalomgyakorlás befolyásolását szolgálja. A népszavazás ezt a funkcióját pedig akkor tudja betölteni, ha a népszavazásra bocsátott kérdés tényleges törvényhozási törekvések elé állít korlátot. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a törvény megalkotásának megakadályozása abban az esetben képezheti népszavazás tárgyát, ha a törvény megalkotására valódi kormányzati, törvényhozási akarat fogalmazódott meg, s az formalizált módon is megjelenik, a törvény előkészítés alatt áll, a tárgyban törvénytervezet készült, illetőleg törvényjavaslatot nyújtottak be.

Amikor a népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányát az OVB 114/2007. (IV. 18.) OVB határozatában hitelesítette tényleges törvényhozási alternatívaként merült fel az üzleti alapon működő több biztosítóra épülő egészségbiztosítási rendszer kialakítása. Az OVB határozata ellen benyújtott kifogások alkotmánybírósági elbírálásakor az egészségbiztosítási pénztárakról szóló törvényjavaslatot már tárgyalta az Országgyűlés. A népszavazási kezdeményezés az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének időpontjában alkalmas volt a népszavazás népképviselői döntést befolyásoló funkciójának betöltésére. A kezdeményezésnek ez a hatása megszűnt, ugyanis az Ebptf. elfogadását követően nem fogalmazódott meg kormányzati, törvényhozási törekvés az egészségbiztosítási rendszer több üzleti alapon működő biztosítóra épülő rendszerének bevezetésére.

A fentieket figyelembe véve az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ebpt. elfogadása a kérdés hitelesítését követően, majd az annak hatályon kívül helyezése a népszavazás kezdeményezéséhez az Alkotmányban előírt aláírások összegyűjtése után, olyan jelentős változásnak tekintendő, amely utólag érdemben befolyásolta a kérdés népszavazásra bocsáthatóságát, ezért az OGYhat.-ot megsemmisítette és az Országgyűlést új eljárásra utasította.

3.2. Egy kifogás hivatkozott arra, hogy az OGYhat. nem felel meg az Nsztv. 14. § (2) bekezdésében, valamint a Ve. 29/B. § (2) bekezdésében szabályozott, és a Ve. 3. § e) és d) pontjában foglalt választási alapelvekből folyó követelményeknek.

Az Alkotmánybíróság országos népszavazás elrendelésével kapcsolatos határozataiban rámutatott arra, hogy az Országgyűlés népszavazást elrendelő határozatának tartalmára – miután az Országgyűlés a Ve. 124. § alapján nem minősül a népszavazáson közreműködő választási szervnek – nem a Ve. 29/B. §-át, hanem az Nsztv. 14. § (2) bekezdését kell alkalmazni. [Először: 5/2008. (I. 23.) AB határozat, ABK 2008. április, 33, 37.]

Az Nsztv. 14. § (2) bekezdése szerint az Országgyűlésnek a népszavazás elrendeléséről szóló határozata tartalmazza, hogy a népszavazás ügydöntő vagy véleménynyilvánító, a népszavazásra bocsátott konkrét kérdést, továbbá rendelkezik a népszavazás költségvetéséről.

Az Nsztv. e rendelkezése az országgyűlési határozattal szemben a hiányolt tartalmi követelményeket nem támasztja. Sem az Nsztv. e szabályával nem ellentétes az, hogy az országgyűlési határozat nem tartalmazza a döntés indokolását, illetőleg a jogorvoslatra való figyelmeztetést, nem következik ilyen kötelezettség az indítványozók által felhívott választási alapelvekből sem. Az Nsztv. nem tartalmaz szabályozást arra nézve sem, hogy a népszavazás költségvetéséről az Országgyűlésnek miként kell rendelkeznie. Így nem tekinthető törvénysértőnek az sem, hogy az OGYhat. a népszavazás költségvetésére fordítható összeget határozta meg.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az OGYhat. megfelel az Nsztv. 14. § (2) bekezdésében foglalt tartalmi követelményeknek, ezért a határozat tartalmi követelményeinek hiányosságai miatt benyújtott kifogást elutasította.

3.3. Az egyik kifogásban az indítványozók hivatkoztak arra is, hogy a határozat meghozatalakor az Országgyűlés nem volt abban a helyzetben, hogy a népszavazás elrendeléséhez szükséges, az Alkotmányban előírt követelmények teljesülését megítélje. Ugyanis az OVB nem terjesztette az Országgyűlés elé a Legfelsőbb Bíróságnak az aláírások hitelesítéséről szóló OVB határozat felülvizsgálata során hozott végzését, így nem volt megállapítható, hogy az OVB határozata mikor emelkedett jogerőre és nem adott módot arra, hogy az Országgyűlés a Legfelsőbb Bíróság döntését értékelje.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Legfelsőbb Bíróság az OVB 188/2008. (V. 19.) számú határozatát, amelyben az OVB megállapította, hogy az országos népszavazási kezdeményezés támogatására összegyűjtött érvényes aláírások száma a 200 ezret meghaladja, 2008. május 22-én kelt Kvk.IV.37.212/2008/5. számú végzésével helybenhagyta.

Az OGYhat. meghozatalakor tehát az OVB határozata jogerős volt. A Legfelsőbb Bíróság döntésének felülvizsgálatára az Országgyűlés nem rendelkezik hatáskörrel, így annak értékelése a népszavazás elrendelésére irányuló eljárásnak nem tárgya.

Ezért az Alkotmánybíróság ezt a kifogást is elutasította.

3.4. A népszavazás elrendelésének felülvizsgálatára irányuló jogorvoslati eljárásban az Alkotmánybíróság csak azt vizsgálhatja, hogy az Országgyűlés eljárása és határozata megfelel-e az Alkotmány, az Nsztv., valamint a Ve. szabályainak. Az Alkotmánybíróság hatásköre nem terjed ki arra, hogy a népszavazás elrendelésének célszerűségét, illetőleg a népszavazási költségvetés realitását vizsgálja. Ezért az ilyen érvekre alapított kifogásokat elutasította.

4. Az Alkotmánybíróság az eljárás felfüggesztésére irányuló indítványokat visszautasította.

„A népszavazást elrendelő határozat ellen benyújtott kifogások elbírálására irányuló eljárás felfüggesztésére sem az Nsztv., sem a Ve. nem ad lehetőséget; felfüggesztés kérdéséhez való jogot pedig – szemben egyes más állami szervek eljárására vonatkozó szabályozással – sem az 1989. évi XXXII. törvény (Abtv.), sem az Ügyrend nem biztosít az eljárást kezdeményező személyeknek. Ilyen rendelkezések hiányában az eljárás felfüggesztésének nincs helye.” [Először: 5/2008. (I. 23.) AB határozat, ABK 2008. április, 33, 38.]

Az Alkotmánybíróság e határozatának a Magyar Közlönyben való közzétételét az országgyűlési határozatnak a Magyar Közlönyben történt közzétételére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Kovács Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 624/H/2008.

Dr. Trócsányi László alkotmánybíró különvéleménye

1. Nem értek egyet sem a határozat rendelkező részével, sem az indokolás III/3.2 pontjában foglaltakkal. Az Alkotmánybíróságnak az OGYhat.-ot helyben kellett volna hagynia, tekintettel arra, hogy nem merült fel olyan új körülmény, amely miatt az Országgyűlésnek meg kellett volna tagadnia a kezdeményezett népszavazás elrendelését.

A többségi határozatban kifejtett álláspont szerint az Ebpt. hatályon kívül helyezésével olyan új körülmény következett be, amely a 40/2004. (X. 27.) AB határozatban foglaltak szerint a népszavazást elrendelő „országgyűlési határozat ellen benyújtott kifogások alkotmánybírósági elbírálását minden kétséget kizáróan érdemben befolyásolhatja.” Álláspontom szerint az OGYhat. meghozatalakor és az aláírásgyűjtő ív hitelesítéséről szóló 114/2007. (IV. 18.) OVB határozat, valamint az ezt helybenhagyó 105/2007. (XII. 13.) AB határozat meghozatalakor a jogi környezet azonos volt, nem volt olyan új körülmény, amely érdemben befolyásolhatná az OGYhat. alkotmánybírósági elbírálását.

A szóban forgó népszavazási kezdeményezést az OVB 2007. április 18-án hitelesítette, az ezen döntést helybenhagyó határozat 2007. december 13-án született. Az Ebpt.-t végleges formájában az Országgyűlés 2008. február 11-én fogadta el, kihirdetésére 2008. február 18-án került sor, majd az ezt követő napon a törvény részben hatályba lépett. Az Ebptf.-et a jogalkotó 2008. május 26-án fogadta el, 2008. június 5-én került kihirdetésre. 2008. június 6-án az Ebptf. hatályba is lépett, ezzel az Ebpt. 2008. június 6. napján hatályát veszítette. A jelen határozattal elbírált OGYhat. 2008. június 13-án született. Látható tehát, hogy a népszavazási kezdeményezés benyújtásakor, hitelesítésekor és a hitelesítés helybenhagyásakor az Ebpt. még nem, az OGYhat. meghozatalakor pedig már nem volt hatályban. A jogi környezet tehát azonos volt a vizsgált időpontokban. Véleményem szerint az, hogy a kezdeményezés benyújtásakor és elbírálásakor, majd az aláírásgyűjtés alatt az Országgyűlés előtt napirenden volt az Ebpt. tervezete, semmiképpen nem jelenti azt, hogy „határozott törvényhozási törekvésként fogalmazódott meg a több biztosítóra épülő egészségbiztosítási rendszer kialakítása.” Az, hogy a parlament tárgyal egy törvényjavaslatot, nem nyújt biztosítékot arra nézve, hogy az adott törvényjavaslatból egyszer valóban érvényes és hatályos törvény lesz. Az, hogy az aláírásgyűjtés alatt tárgyalnak a képviselők az Országgyűlésben egy törvény megalkotásáról, semmiképpen nem tekinthető egyenértékűnek azzal a helyzettel, amikor az adott törvény a jogalkotási eljárás szabályainak megfelelően megalkotásra került és hatályba lépett. A két időpontban a jogi környezet tehát e tekintetben azonos, az Ebpt. hatályon kívül helyezése a 40/2004. (X. 27.) AB határozat értelmében nem minősül új körülménynek.

2. Az Országgyűlés az Alkotmány 28/C. § (2) bekezdése szerint köteles elrendelni a 200 000 választópolgár által kezdeményezett népszavazást. Ez kógens szabály. A 40/2004. (X. 27.) AB határozat rögzítette, hogy bizonyos kivételes helyzetekben az elrendelő határozat új körülményre hivatkozással történő megsemmisítése megengedett, ilyen például az Alkotmány módosulása, nemzetközi szerződés hatálybalépése vagy hatályvesztése. Azonban a népszavazási kezdeményezés tárgyában létező törvény hatályon kívül helyezése főszabály szerint – úgy vélem –, nem lehet ilyen ok. A többségi határozatban is hivatkozott 33/2004. (IX. 28.) AB határozat szintén álláspontomat erősíti. Az ebben a határozatban elbírált esetben ugyanis az aláírások összegyűjtése és hitelesítése után az Országgyűlés elrendelte a népszavazást. E határozat ellen nyújtottak be kifogást az egyértelműség hiányára hivatkozva, állítva, hogy a népszavazás „oka fogyott”, mivel azt a törvényt, amely ellen a kérdés irányult, az Alkotmánybíróság 63/2003. (XII. 15.) AB határozatával megsemmisítette. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kérdéses törvényt az erről döntő határozat „közjogi érvénytelenség miatt semmisítette meg, tehát a törvény egyes rendelkezéseinek alkotmányellenességét nem vizsgálta. Így nincs akadálya annak, hogy az Országgyűlés az Eüsztv. rendelkezéseivel azonos tartalmú olyan új törvényt fogadjon el, amelyet a népszavazás kezdeményezői el akarnak kerülni. Ilyen körülmények között változatlanul jelentősége van annak, hogy egy olyan népszavazás lebonyolításra kerüljön, amelynek sikeressége esetén a népszuverenitás közvetlen gyakorlása szabja meg az adott kérdésben a jogalkotás – Eüsztv. tartalmától eltérő – alapját. Mindezek szerint nem állapítható meg az, hogy az Eüsztv. közjogi érvénytelenség miatt történt megsemmisítése miatt új helyzet állt elő.” (ABH 2004, 457, 465.)

A jelen esetben a 33/2004. (IX. 28.) AB határozathoz hasonlóan azért sem minősülhet az Ebpt. hatályon kívül helyezése új körülménynek, mert semmi nem akadályozza meg az Országgyűlést abban, hogy valamely későbbi időpontban új, az Ebpt.-vel tartalmilag megegyező, a jelen határozat alapjául fekvő népszavazási kérdésben foglaltakkal ellentétes szabályokat rögzítő törvényt fogadjon el. A népszavazási kezdeményezés nem konkrétan az Ebpt. ellen irányult, hanem egy szabályozási rendszer ellen, amely – átmenetileg – az Ebpt.-ben nyilvánult meg.

A többségi határozatból kialakulhat egy olyan gyakorlat, amely azért akadályozná meg a törvényi követelményeknek eleget tévő népszavazási kezdeményezéseket, mert a hozzájuk kapcsolódó törvényt az Országgyűlés az aláírásgyűjtés során vagy azt követően – részben vagy egészben – hatályon kívül helyezi. Ez álláspontom szerint nem felel meg az Alkotmánynak. Ilyen elvek érvényesülése esetén az Országgyűlés önkényesen eldönthetné, hogy kíván-e az adott ügyben népszavazást, vagy nem. Ez utóbbi esetben a támadott törvény – átmenetileg – történő hatályon kívül helyezésével megakadályozhatná a népszavazás megtartását, majd rövid időközön belül újra megalkot-

hatná a törvényt. Egy alkotmányos jogintézmény ilyen módon való kiűrésítése nem felel meg az Alkotmánynak.

3. Nem értek egyet a többségi határozat indokolásának azon részeivel, ahol a népszavazás célját és a választópolgárok belső motivációját állítja vizsgálata középpontjába.

A többségi határozat álláspontja szerint az Ebpt. hatályon kívül helyezése, és az, hogy az Nsztv.-be beiktatásra került az eredményes népszavazást követő 3 éves moratórium, a népszavazási kezdeményezés céljának – az azt aláírásukkal támogató választópolgárok szándékától függetlenül – megváltozását eredményezte. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata alapján „[a]z Alkotmánybíróság a népszavazást kezdeményezők szándékát nem vizsgálhatja, és azt a kérdés egyértelműségi vizsgálatok nem értékelheti.” [14/2007. (III. 9.) AB határozat, ABH 2007, 251, 255.; 21/2008. (III. 12.) AB határozat, ABK 2008. március, 285, 288.] A kezdeményezők és az aláírók belső motivációja alkotmányjogi relevanciával nem bír. [76/2006. (XII. 20.) AB határozat, ABH 2006, 886, 890.; 14/2007. (III. 9.) AB határozat, ABH 2007, 251, 255.; 26/2007. (IV. 25.) AB határozat, ABH 2007, 332, 336.; 103/2007. (XII. 12.) AB határozat, ABH 2007, 855, 863.; 21/2008. (III. 12.), AB határozat, ABK 2008. március, 285, 288.; 84/2008. (VI. 13.) AB határozat, ABK 2008. június, 861, 865.] Ezt erősíti az is, hogy az a személy, aki aláírásával támogatta a népszavazási kezdeményezést, az aláírások hitelesítését követően semmiképpen sem jogosult aláírását visszavonni, abban az esetben sem, ha saját motivációja megváltozott, vagy valamely új körülmény hatására már másként gondolkodik a népszavazási kezdeményezésben feltett kérdésről. Mindebből következik, hogy az OGYhat. okkal nem mérlegelte azt, hogy meghozatala pillanatában teljesültek tekinthető-e az ügydöntő népszavazás elrendelésének feltételei, azaz a 200 000 választópolgár aláírása rendelkezésre áll-e. Az Országgyűlés megállapította, hogy a megfelelő számú aláírást összegyűjtötték, és ennek alapján hozta meg elrendelő határozatát, figyelmen kívül hagyva – álláspontom szerint helyesen – az olyan metajurisztikus elemeket, mint a kezdeményező vagy a választópolgárok esetlegesen megváltozott hozzáállása. A választópolgárok szándékának időközbeni, a népszavazás feltételezett céljának feltételezett megváltozása okán történő, feltételezett módosulása nem adhat jogi alapot arra, hogy a korábban jogerősen hitelesített népszavazás elrendelésére ne kerüljön sor.

4. Hasonlóan nem értek egyet azzal, hogy a többségi határozat az OGYhat. vizsgálata során jelentőséget tulajdonít annak, hogy az Ebptf. elfogadását követően nem fogalmazódott meg kormányzati, törvényhozási törekvés az egészségbiztosítás üzleti alapon működő, több biztosítóra épülő rendszerének bevezetésére. Álláspontom szerint a kormányzat, illetve a törvényhozó aktuális politikai akarat az OGYhat. felülvizsgálatakor alkotmányjogilag nem értékelhető; nem eredményezheti kötelező népszavazás el-

rendelésének a megtagadását. Különösen azért nem, mert elvben nem zárható ki a kormányzat, a törvényhozó ez irányú szándékának változása sem.

5. A fentiekben kifejtetteket nem érinti az, hogy a hivatkozott határozatok némelyikéhez különvéleményt, illetve párhuzamos indokolást fűztem, tekintettel arra, hogy azok nem a szándék vizsgálatára vonatkozó részekkel voltak kapcsolatosak. Különvéleményeimben elsősorban az Nsztv. 12. §-ában foglalt hitelesítés időpontjával, a versengő népszavazási kérdések együttes értelmezésével foglalkoztam [103/2007. (XII. 12.) AB határozathoz fűzött különvélemény], továbbá azt jeleztem, hogy álláspontom szerint kifejezetten a hitelesítési eljárásban egymással szemben benyújtott népszavazási kezdeményezések esetén vizsgálendő a rendeltetésszerű joggyakorlás [99/2007. (XII. 6.) AB határozathoz fűzött párhuzamos indokolás].

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 131/2008. (XI. 3.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítása, valamint jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálata iránt benyújtott indítványok alapján meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a közigazgatási hivatalokról szóló 177/2008. (VII. 1.) Korm. rendelet alkotmányellenes, ezért azt 2008. december 31-ei hatállyal megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Alkotmány 44/C. §-át sértő alkotmányellenes helyzet jött létre azáltal, hogy az Országgyűlés a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvényben nem szabályozta a helyi önkormányzatok felett törvényességi ellenőrzést gyakorló közigazgatási hivatalok jogállását.

Ezért felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotási kötelezettségének 2008. december 31-éig tegyen eleget.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz három indítvány érkezett, amelyben az indítványozók a közigazgatási hivatalokról szóló 177/2008. (VII. 1.) Korm. rendelet alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezték. Tekintettel arra, hogy az indítványozók ugyanazon alkotmányossági érvek alapján ugyanazon jogszabály alkotmányossági vizsgálatát kéri, az Alkotmánybíróság az indítványokat az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü határozat (a továbbiakban: Ügyrend, ABH 2003, 2065.) 28. § (1) bekezdése alapján egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

A kormányzati szervezetátalakítással összefüggő törvénymódosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény (a továbbiakban: Kszt.) 7. § (1) bekezdés d) pontja a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) rendelkezéseiben a megyei, fővárosi közigazgatási hivatal megnevezést közigazgatási hivatalra módosította. Ezt követően a Kormány elfogadta a közigazgatási hivatalokról szóló 297/2006. (XII. 23.) Korm. rendeletet (a továbbiakban: Kormr1.), amelyben a megyei, fővárosi közigazgatási hivatalok helyébe regionális közigazgatási hivatalokat hozott létre. Az Alkotmánybíróság 90/2007. (XI. 14.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) megállapította, hogy az Ötv. 98. § (1) bekezdésének első mondata, valamint a Kormr1. alkotmányellenes, ezért azokat 2008. június 30-i hatállyal megsemmisítette. (ABH 2007, 750.)

A Kormány ezt követően az Ötv. módosítása nélkül és a Kormr1.-gyel megegyező tartalommal, lényeges változtatások nélkül fogadta el a közigazgatási hivatalokról szóló 177/2008. (VII. 1.) Korm. rendeletet (a továbbiakban: Kormr2.), amelyet a Magyar Közlöny 2008. évi 97. számában, július 1-jén hirdettek ki, és azon a napon lépett hatályba.

Az indítványozók az Abh.-ban foglaltakra hivatkozással, elsősorban azzal érvelnek, hogy mivel a törvényhozó 2008. június 30-ig nem szüntette meg az Abh.-ban megállapított alkotmányellenes helyzetet, változatlanul nincs alkotmányos törvényi alapja a közigazgatási hivatalok államszervezetben elfoglalt helye megváltoztatásának. Alkotmányos törvényi alapok hiányában a Kormr2.-ben foglalt szabályozás sérti az Alkotmány 44/C. §-át, valamint az Alkotmány 2. § (1) bekezdését is.

Egyik indítványozó hivatkozik még arra is, hogy a Kormr2. elfogadása az Alkotmány 35. § (2) bekezdésébe ütközik, továbbá csorbitja az Országgyűlésnek az Alkotmány 19. § (2) bekezdésében biztosított jogkörét. Ez az indítványozó a Kormr2. kihirdetésére visszaható hatályú megsemmisítését kéri, egy másik indítványozó a Kormr2. megsemmisítése mellett, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását is kezdeményezi.

II.

Az Alkotmánybíróság határozatát a következő jogszabályi rendelkezések alapján hozta meg:

1. Az Alkotmánynak a határozat meghozatala során figyelembe vett rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„34. § (1) A Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolását külön törvény tartalmazza.

(2) Törvény minisztérium, miniszter vagy közigazgatási szerv megjelölésére vonatkozó rendelkezését a jelenlévő országgyűlési képviselők több mint felének szavazatával elfogadott törvény módosíthatja.”

„35. § (1) A Kormány

(...)

b) biztosítja a törvények végrehajtását;

(...)

d) biztosítja a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzését;

(...)

(2) A Kormány a maga feladatkörében rendeleteket bocsát ki, és határozatokat hoz. Ezeket a miniszterelnök írja alá. A Kormány rendelete és határozata törvénnyel nem lehet ellentétes. A Kormány rendeleteit a hivatalos lapban ki kell hirdetni.”

„44/C. § A helyi önkormányzatokról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. Ugyanilyen szavazataránnyal elfogadott törvényben korlátozhatók az önkormányzatok alapjai.”

2. Az Ötv.-nek a Kormr2. preambuluma által hivatkozott rendelkezése:

„17. § (...)

(2) A képviselő-testület ülésének a jegyzőkönyvét a polgármester és a jegyző írja alá. A jegyzőkönyvet az ülést követő tizenöt napon belül a jegyző köteles megküldeni a Kormány által rendeletben kijelölt szervnek (közigazgatási hivatal).”

III.

Az indítványok megalapozottak.

1. Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban rámutatott arra, hogy a Kormány az Alkotmány rendelkezéseivel ellentétesen járt el, amikor alkotmányos törvényi alapok hiányában döntött a Kormr1.-ben a közigazgatási hivatalok regionális szervezetekké alakításáról.

Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban kifejtette, hogy ha az Alkotmánynak valamely alkotmányos szerv szabályozására vonatkozó rendelkezése alapján (pl. rendőrség), vagy valamely 2/3-os szabályozást igénylő alapvető jog gyakorlásának garanciájaként 2/3-os többséggel elfogadott törvény intézményesíti (létesíti) az államigazgatási szervet, az államigazgatási szerv létrehozására, intézmé-

nyesítésére vonatkozó szabályok módosítása nem tartozik az Alkotmány 34. § (2) bekezdésébe foglalt felhatalmazás keretei közé. Az a szabályozás, amely megváltoztatja az államigazgatási szerv 2/3-os törvényben szabályozott államszervezetben elfoglalt helyét, rendeltetését, jogállását, szervezeti kereteit – mivel a szabályozás az Alkotmány valamely 2/3-os többséget előíró rendelkezésének érvényesítését szolgálja –, a minősített többséggel elfogadott törvényi szabályozás lényegi elemének megváltoztatását eredményezi, ezért 2/3-os többséggel elfogadott törvényi szabályozást igényel. (ABH 2007, 750, 769.)

A közigazgatási hivatalokra vonatkozó szabályozás történeti elemzése alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a közigazgatási hivatalokat az Ötv. létesítette, intézményesítette. Az Abh. rámutatott arra is:

„A 2/3-os törvényben történő szabályozás igénye az Alkotmány 44/C. §-ának azon a rendelkezésén alapul, mely szerint a helyi önkormányzatokról szóló törvény elfogadásához és az önkormányzatok alapjogainak korlátozásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

A helyi önkormányzatok feletti törvényességi ellenőrzés az önkormányzati alapjogok szabad gyakorlása korlátozásának lehetőségét is magában rejtí, ezért a törvényességi ellenőrzés gyakorlására jogosult szerv hatáskörét 2/3-os törvény kell, hogy szabályozza. A 2/3-os törvényben szabályozott önkormányzati alapjogok védelmének szervezeti garanciájaként, az Ötv. hozta létre a törvényességi ellenőrzés gyakorlására jogosult szervet magát is. Az Ötv. 98. § (1) bekezdése intézményesítette a közigazgatási hivatalokat és határozta meg az államszervezetben elfoglalt helyüket. Az Ötv.-nek ez a szabálya fővárosi, megyei szervként iktatta be a közigazgatási hivatalt az államszervezetbe, azaz a 2/3-os törvényben megnyilvánuló politikai konszenzus kiterjedt arra is, hogy a helyi önkormányzatok felett fővárosi, megyei szinten működő államigazgatási szerv gyakorolja a törvényességi ellenőrzést. Ezért az Ötv. szabályozási koncepciójának lényeges elemét érintette az a módosítás, amely a fővárosi, megyei jelző hatályon kívül helyezésével lehetőséget adott a közigazgatási hivatalok államszervezetben elfoglalt helyének megváltoztatására. Ezért ezzel a módosítással a törvényhozó túllépte az Alkotmány 34. § (2) bekezdésében szabályozott felhatalmazása kereteit. Így megállapítható, hogy az Ötv. 98. § (1) bekezdésének a Kszt. 7. § (1) bekezdés d) pontja által módosított szövegét a törvényhozási eljárásnak az Alkotmány 44/C. §-ában szabályozott szabályainak megsértésével fogadta el az Országgyűlés. Ezért az Ötv. 98. § (1) bekezdésének első mondata alkotmányellenes.

Mivel a regionális közigazgatási hivatalok létrehozása, illetőleg létrehozásuk törvényi alapjainak megteremtése 2/3-os többséggel elfogadott törvényi szabályozást igényelt volna, az alkotmányos törvényi alapok hiánya a Korm.r.-t is alkotmányellenessé teszi.” (ABH 2007, 750, 773–774.)

Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az Ötv. 98. § (1) bekezdésének első mondatát és a Kormr1.-et 2008. június 30-i hatállyal megsemmisítette.

A pro futuro megsemmisítés indokát az Alkotmánybíróság abban jelölte meg, hogy kellő időt kívánt biztosítani a jogalkotónak ahhoz, hogy az alkotmányellenes helyzet megszüntetéséhez szükséges jogalkotói feladatának eleget tudjon tenni, az Ötv. módosításával megteremtse a közigazgatási hivatalok működésének alkotmányos törvényi alapjait.

2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abh. által alkotmányellenesnek ítélt helyzet a mai napig fennáll. Az Országgyűlés nem alkotott új, alkotmányos szabályt az Ötv. 98. § (1) bekezdésének megsemmisített első mondata helyett. A Kormány pedig az Abh.-ban foglalt határidő lejárta után egy nappal – alapvetően változatlan tartalommal – a Kormr2.-vel ismét hatályba léptette az Alkotmánybíróság által megsemmisített kormányrendeletet.

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 49. § (1) bekezdése alapján, ha a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő, az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg, és a mulasztást elkövető szervet – határidő megjelölésével – feladatának teljesítésére hívja fel.

A regionális közigazgatási hivatalok létrehozásához az Abh.-ban az Alkotmány 44/C. §-ának értelmezése alapján kifejtett érveknek megfelelően az Ötv. 98. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés 2/3-os többséggel elfogadott módosítására lett volna szükség. Az Országgyűlés azzal, hogy – az Abh.-ban meghatározott határidőn belül – nem módosította az Ötv.-t, nem szabályozta újra a közigazgatási hivatalok államszervezetben elfoglalt helyét, elmulasztotta az Alkotmány 44/C. §-ából következő jogalkotási kötelezettségét. Az a tény, hogy az Abh.-ban a jogalkotási kötelezettség teljesítésére megállapított határidő eltelt, és az Abh. által megsemmisített rendelkezés hatályát vesztette, nem eredményezte azt, hogy az Abh. által megállapított alkotmányellenes helyzet, és ezzel együtt az Országgyűlés jogalkotási kötelezettsége megszűnt.

Az Alkotmánybíróság 1/1999. (II. 24.) AB határozatának rendelkező részében alkotmányos követelményként fogalmazta meg, hogy „(...) valamely, az Alkotmány által meghatározott törvény elfogadásához megkívánt minősített többség nem egyszerűen a törvényalkotási eljárás formai előírása, hanem olyan alkotmányos garancia, amelynek lényeges tartalma az országgyűlési képviselők közötti széles körű egyetértés. A minősített többség követelménye nemcsak az adott alkotmányi rendelkezés közvetlen végrehajtásaként kiadott törvény megalkotására vonatkozik, hanem e törvény módosítására (rendelkezéseinek megváltoztatására, kiegészítésére) és hatályon kívül helyezésére is. Az Alkotmány rendelkezése alapján minősített többséggel elfogadott törvényt egyszerű többséggel elfogadott

törvénnyel nem lehet módosítani, vagy hatályon kívül helyezni.” (ABH 1999, 25.)

Az Abh.-ban ezt az alkotmányos követelményt értelmezte az Alkotmánybíróság az Alkotmány 34. § (2) bekezdésében szabályozott, – az 1/1999. (II. 24.) AB határozatot követően elfogadott – felhatalmazással összefüggésben, és megállapította, hogy a közigazgatási hivatalok Ötv.-ben szabályozott jogállásának megváltoztatásához 2/3-os minősített többséggel elfogadott törvény megalkotására van szükség.

Az Abtv. 27. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság határozata és a benne foglalt alkotmányértelmezés mindenkire, így az Országgyűlésre és a Kormányra nézve is kötelező.

Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alkotmány 44/C. §-át sértő alkotmányellenes helyzet jött létre azáltal, hogy az Országgyűlés a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvényben nem szabályozta a helyi önkormányzatok felett törvényességi ellenőrzést gyakorló közigazgatási hivatalok jogállását, és felhívta az Országgyűlést, hogy 2008. december 31-ig jogalkotási kötelezettségének tegyen eleget.

Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy – mivel a közigazgatási hivatalok államszervezetben elfoglalt helyének szabályozása az önkormányzati alapjogok szervezeti garanciáját jelenti – az alkotmányos helyzet helyreállítása akkor is csak az Ötv. módosításával lehetséges, ha a törvényhozó a megyei, fővárosi közigazgatási hivatalok visszaállítását mellett dönt.

3. Az Alkotmánybíróság az Abh. rendelkező részének 2. pontjában megsemmisítette a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvénynek a Kszt. által beiktatott 13/A. §-át is, amely felhatalmazást adott a Kormánynak arra, hogy a közigazgatási hivatalt rendeletben kijelölje. Az indokolásban rámutatott arra, hogy a közigazgatási hivatalokra vonatkozó szabályozás alkotmányellenessége alapvetően abban áll, hogy a Kszt. által végrehajtott törvénymódosítások következtében a közigazgatási hivatalok államszervezetben elfoglalt helyének szabályozása 2/3-os többséget igénylő törvényhozási tárgyból kormányrendeleti szabályozási tárggyá vált, így a Kormány anélkül változtatta meg a közigazgatási hivatalok jogállását, hogy ennek 2/3-os törvényi szabályozást igénylő törvényi alapjait az Országgyűlés az Alkotmányban foglalt eljárási szabályok betartásával, elfogadta volna. (ABH 2007, 750, 776.)

A Kormány a Kormr2. megalkotásával, azzal, hogy alkotmányos törvényi alapok nélkül kormányrendeletben hozta létre, intézményesítette a közigazgatási hivatalokat, olyan szabályozási körben rendelkezett, amelyet az Országgyűlésnek kellett volna 2/3-os törvényben szabályoznia, elvonta az Országgyűlés hatáskörét.

A Kormr2. bevezetője megjelöli azokat az alkotmányi és törvényi rendelkezéseket, amelyekre a Kormány a szabályozási jogkörét alapította. Az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében szabályozott jogalkotó hatásköre csak abban

az esetben jogosítja fel a Kormányt arra, hogy feladatkörében eredeti jogalkotó hatáskörét gyakorolva rendeletet alkosson, ha a szabályozás tárgya nem minősül törvényhozási tárgynak. A közigazgatási hivatalok intézményesítése, az államszervezetben elfoglalt helyük szabályozása pedig az Alkotmánybíróság által az Abh.-ban kifejtett álláspont szerint az Alkotmány 44/C. §-a alapján minősített többséget igénylő törvényhozási tárgynak tekintendő. Nem alapozza meg a Kormány rendeletalkotási jogkörét a közigazgatási hivatalok jogállásának szabályozására az Ötv. hivatkozott 17. § (2) bekezdése sem. Az a szabály a helyi önkormányzat jegyzője számára eljárási kötelezettséget állapít meg, a képviselő-testület üléséről készült jegyzőkönyvet felterjesztésének kötelezettségét. A rendelkezésbe foglalt felhatalmazás csak ezzel összefüggésben értelmezhető, azaz annak a szervnek a kijelölésére hatalmazza fel a Kormányt, ahová a jegyzőnek meg kell küldenie a jegyzőkönyvet. Így az Ötv. hivatkozott szabálya a felhatalmazás terjedelme alapján nem tekinthető a közigazgatási hivatal létrehozására, jogállásának szabályozására adott törvényi felhatalmazásnak.

Az Alkotmánybíróság eljárása során megállapította azt is, hogy az az alkotmányellenes helyzet, amelyet a törvényhozói mulasztás és a közigazgatási hivatal jogállásának alkotmányos törvényi alapok nélküli kormányrendeleti szintű szabályozása eredményezett, sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiságból következő jogbiztonság követelményét is. Az Abh.-ban foglaltak alapján nyilvánvalóan alkotmányellenes szabályozás lehetőséget adott a közigazgatási hivatalok legitimitásának és döntéseik jogalapjának, alkotmányosságának vitására.

Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a jogállamban bármely politikai törekvés csak az Alkotmány keretei között valósítható meg. A jogállamiság elvével összeegyeztethetetlen az, ha a kormányzat az Alkotmány garanciális rendelkezéseinek kiüresítésével, azok tudatos félre tételével valósítja meg a közigazgatási szervezeti rendszer reformjára irányuló törekvéseit.

Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kormr2. alkotmányellenes, ezért azt 2008. december 31-ei hatállyal megsemmisítette.

Az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerint: „Azt a jogszabályt vagy az állami irányítás egyéb jogi eszközét, amelyet az Alkotmánybíróság a határozatában megsemmisít, az erről szóló határozatnak a hivatalos lapban való közzététele napjától nem lehet alkalmazni.” A megsemmisítés időpontját tekintve az Abtv. 43. § (4) bekezdése kivételt enged, amennyiben kimondja, hogy az Alkotmánybíróság a 43. § (1) bekezdésében meghatározott időponttól eltérően is meghatározhatja az alkotmányellenes jogszabály hatá-

lyon kívül helyezését, ha ezt a jogbiztonság, vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja. A Kormr2. kihirdetésére visszaható, illetőleg *ex nunc* hatályú megsemmisítése a jogbiztonságot súlyosan veszélyeztető és a polgárok széles körének alapvető jogait sértő jogi helyzetet teremtené. A közigazgatási hivatalok széles körű hatósági jogkörrel rendelkeznek, elsőfokú hatósági jogkörben járnak el (építési hatósági ügyek, korlátozási kártalanítás, kisajátítás stb.), és általános jogorvoslati fórumok azokban az ügyekben, amelyekben a helyi önkormányzatok jegyzői, polgármesterei, hivatalának ügyintézői jártak el első fokon. Az *ex tunc* hatályú megsemmisítés a Kormr2. által létrehozott közigazgatási hivatalok működésének jogalapját szüntetné meg, megkérdőjelezhetővé tenné a közigazgatási hivatalok által 2008. július 1-jét követően hozott határozatok érvényességét. Mind az *ex tunc*, mind az *ex nunc* hatályú megsemmisítés következtében a feladatok ellátására, illetőleg a hatáskörök gyakorlására jogosult szerv hiányában – az új jogszabályok megalkotásáig – alapvető, törvényben meghatározott feladatok maradnának ellátatlanul, illetőleg az ügyfelek széles körét érintő hatósági ügyekben sérülne az ügyfelek jogorvoslat-hoz való joga. Ezért az Alkotmánybíróság jelen ügyben úgy ítélte meg, hogy a jogbiztonság követelménye a vizsgált rendelkezés jövőre nézve történő megsemmisítését teszi indokolttá.

A megsemmisítés időpontjának meghatározása során az Alkotmánybíróság időt kívánt biztosítani a jogalkotónak ahhoz, hogy az alkotmányellenes helyzet megszüntetéséhez szükséges jogalkotói feladatának eleget tegyen, ezért a megsemmisítés időpontját 2008. december 31-ikében határozta meg.

A határozatnak a Magyar Közlönyben történő közzététele az Abtv. 41. §-án alapul.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 812/B/2008.

VIII. Az Országgyűlés, a köztársasági elnök, a Kormány és a Kormány tagjainak határozatai

A köztársasági elnök határozatai

A köztársasági elnök 224/2008. (XI. 3.) KE határozata

kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdésének *j*) pontja, valamint a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 4/A. §-a alapján a miniszterelnök előterjesztésére,

a hazafias helytállással példát mutató, a magyar függetlenséget szolgáló, a társadalmi párbeszéd, a társadalmi béke, a nemzet egységének megvalósítása, a békés rendszerváltozás megteremtése érdekében kifejtett tevékenysége elismeréseként

Fazekas János Lászlónak, az 56-os Szövetség országos elnökének,

dr. Horn Péter akadémikusnak, a Kaposvári Egyetem egyetemi tanárának, rektornak, Széchenyi-díjasnak,

dr. Kopácsi Sándornénak,

dr. László Imrénak, a Budapesti Szent Imre Kórház és Rendelőintézet főigazgatójának,

Márton László reklámszociológusnak, piackutatónak a

NAGY IMRE ÉRDEMREND

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2008. október 17.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: VIII-1/04520/2008.

A köztársasági elnök 225/2008. (XI. 3.) KE határozata

kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *j*) pontjában biztosított jogkörömben, az 1956-os Emlékérem és Emléklap alapításáról szóló 1991. évi XLIII. törvény 2. § (1) bekezdése alapján a miniszterelnök előterjesztésére

Egei Attilának,
Fücsök Mihálynak,
dr. Katona Tamásnak,
Kovács Ferencnek,
Mészárovs Tamásnak,
Ráckevei Tóth Gézának,
Robotka Gábornénak,
Tokai Lászlónak,
Vasvári Ferencnek

1956-os Emlékérmeket

Bartók Péternének,
Boóz Józsefnének,
Csongor Schóbeert Ferencnek,
Daróczy Istvánnak,
Deák Jánosnénak,
Horváth Arankának,
Jung Lászlónak,
dr. Kónya Lászlónénak,
Mágori Sándornak,
Nemes Józsefnek,
Szabó Ferencnek,
Szendi Lajosnénak,
Szép Ferencnek,
Tüttő Lajosnak,
Várlaki Györgynek,
Zsindely Lászlónak

1956-os Emléklapot

Alberti Lászlónak,
dr. Bányai Lászlónak,
Frész Jánosnak,
Horváth Pálnak,
Huszka Imrénak,
Kárpáti Károlynak,
Komjáti Ferencnek,
Koselák Lászlónak,

*Lafferton Vilmos Józsefnek,
Nánási Andrásnak*

az 1956-os Emlékérmet, posztumusz

adományozom.

Budapest, 2008. október 16.

*Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök*

Ellenjegyzem:

*Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök*

KEH ügyszám: VIII-3/04583/2008.

A köztársasági elnök 226/2008. (XI. 3.) KE határozata

kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdése *j)* pontja, valamint a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (1) bekezdése alapján a miniszterelnök előterjesztésére

az agrárgazdaság modernizációja érdekében végzett tevékenysége elismeréseként

Váncsa Jenő volt miniszternek a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
KÖZÉPKERESZTJE
polgári tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2008. október 20.

*Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök*

Ellenjegyzem:

*Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök*

KEH ügyszám: VIII-1/04609/2008.

A köztársasági elnök 227/2008. (XI. 3.) KE határozata

kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdése *j)* pontja, valamint a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (1) bekezdése alapján a miniszterelnök előterjesztésére

a romániai magyar közösség közképviselétéért, valamint a magyar–román kapcsolatok sokoldalú fejlesztése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként

Cseke Attilának, Románia Kormányának Főtitkársága államtitkárának,

a romániai magyar közösség közképviselétéért, valamint a magyar–román kulturális kapcsolatok sokoldalú fejlesztése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként

Kelemen Hunornak, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség ügyvezető elnökének,

a romániai magyarság politikai és közképviselési érdekvédelméért, a magyar közösség parlamenti képviselését, valamint kulturális és oktatási lehetőségeit szabályozó romániai törvények kidolgozásában végzett tevékenysége elismeréseként

Márton Árpádnak, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség képviselőházi frakcióvezetőjének a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
KÖZÉPKERESZTJE
polgári tagozata;

a szlovéniai magyar kisebbség érdekében végzett tevékenysége elismeréseként

Tomka Györgynek, a Muravidéki Magyar Nemzeti Önkormányzati Közösség Tanácsa volt elnökének a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
TISZTIKERESZTJE
polgári tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2008. október 17.

*Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök*

Ellenjegyzem:

*Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök*

KEH ügyszám: VIII-1/04610/2008.

**A köztársasági elnök
228/2008. (XI. 3.) KE
határozata**

kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdése *j*) pontja, valamint a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (1) bekezdése alapján a miniszterelnök előterjesztésére

az 1956-os forradalom- és szabadságharcban tanúsított magatartása, valamint 1956 eszméinek ápolása érdekében végzett tevékenysége elismeréseként

dr. Farkas Lászlónak, az 56-os Szövetség országos alelnökének a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
TISZTIKERESZTJE
polgári tagozata;

az 1956-os forradalom- és szabadságharcban tanúsított magatartása, valamint 1956 eszméinek ápolása érdekében végzett tevékenysége elismeréseként

Bay Mihálynak, a POFOSZ tagjának,

publicisztikai munkája, valamint az 1956-os forradalom és szabadságharc eszméinek ápolása érdekében végzett tevékenysége elismeréseként

Matthaidesz Konrád szerkesztőnek, újságírónak a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
LOVAGKERESZTJE
polgári tagozata;

az 1956-os forradalom- és szabadságharcban tanúsított magatartása, valamint 1956 eszméinek ápolása érdekében végzett tevékenysége elismeréseként

Fazekas Józsefnek, a POFOSZ Budapesti Katonai Tagozata parancsnokhelyettesének a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
LOVAGKERESZTJE
katonai tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2008. október 17.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: VIII-1/04418/2008.

**A köztársasági elnök
229/2008. (XI. 3.) KE
határozata**

kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdése *j*) pontja, valamint a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (1) bekezdése alapján a miniszterelnök előterjesztésére

több mint négy évtizedes külgazdasági és külügyi területen végzett munkássága elismeréseként

dr. Raffay Gézának, az Országgyűlés Külügyi Hivatala helyettes vezetőjének a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
TISZTIKERESZTJE
polgári tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2008. október 17.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: VIII-1/04575/2008.

**A köztársasági elnök
230/2008. (XI. 3.) KE
határozata**

kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdése *j*) pontja, valamint a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (1) bekezdése alapján a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter előterjesztésére

dr. Héthelyi Tibor nyugalmazott tüdőgyógyász főorvosnak, a Veszprém Megyei POFOSZ Etikai Bizottsága vezetőjének,

Szelezsán Mihálynak, a Békés Megyei POFOSZ humánpolitikai elnökhelyettesének a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ARANY
ÉRDEMKERESZT
polgári tagozata

kitüntetést;

Tóth Józsefnek, az 56-os Szövetség Szociális Bizottsága elnökének a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ARANY
ÉRDEMKERESZT
katonai tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2008. október 16.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

KEH ügyszám: VIII-1/04519/2008.

**A köztársasági elnök
231/2008. (XI. 3.) KE
határozata**

kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdése *j*) pontja, valamint a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (1) bekezdése alapján a külügyminiszter előterjesztésére

Harai Pálnak, a Medgyesi Római katolikus Plébánia nyugalmazott plébánosának, esperesnek, tb. kanonoknak,

Orbán Péternek, a Volt Politikai Foglyok Országos Szövetsége alelnökének, az 56-os Bajtársi Társaság alelnökének,

Stanca Toadernek, volt parlamenti képviselőnek,

Maier Alexandrunak, nyugalmazott orvosnak,

Szilágyi Árpádnak,

Török Józsefnek,

Páll Lászlónak, a Volt Politikai Foglyok Országos Szövetsége alapító tagjának, a szervezet Hargita Megyei alelnökének, az Erdélyi 56-os Társaság alelnökének,

Sándor Balázsnak, a Volt Politikai Foglyok Országos Szövetsége alapító tagjának,

Puskás Attila biológusnak, a Volt Politikai Foglyok Országos Szövetsége Kovászna Megyei alelnökének,

Kelemen Csongornak, a Volt Politikai Foglyok Országos Szövetsége városi elnökének, megyei alelnöknek,

Orbán Etelkának, nyugalmazott könyvelőnek,

Czimbalmos Károlynak,

Vorzsák Jánosnak,

Biczó Jánosnak, a Hargita megyei Volt Politikai Foglyok Országos Szövetsége vezetőségi tagjának,

Kovács Gyulának, nyugalmazott könyvelőnek a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ARANY
ÉRDEMKERESZT
polgári tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2008. október 16.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Dr. Göncz Kinga s. k.,
külügyminiszter

KEH ügyszám: VIII-1/04576/2008.

**A köztársasági elnök
232/2008. (XI. 3.) KE
határozata**

kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdése *j*) pontja, valamint a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (1) bekezdése alapján a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter előterjesztésére

Aradi Lászlónénak, a Miniszterelnöki Hivatal főmunkatársának a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI EZÜST
ÉRDEMKERESZT
polgári tagozata

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2008. október 16.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

KEH ügyszám: VIII-1/04574/2008.

A Kormány határozatai

A Kormány 1066/2008. (XI. 3.) Korm. határozata

az Új Magyarország TÉSZ Forgóeszköz Hitelprogramról

1. A Kormány egyetért azzal, hogy
a) a fennálló beruházási célú bankhitellel vagy az elbírálás alatt lévő beruházási hitelkérelemmel rendelkező zöldség-gyümölcs termelői csoportok és termelői szervezetek nemzeti szabályozásáról szóló 19/2008. (II. 19.) FVM rendelet szerinti véglegesen elismert termelői szervezetek és az előzetesen elismert termelői csoportok (a továbbiakban együtt: TÉSZ) számára kerüljön meghirdetésre az Új Magyarország TÉSZ Forgóeszköz Hitelprogram (a továbbiakban: Program) 5 milliárd forintos keretösszeggel;

Felelős: nemzeti fejlesztési és gazdasági miniszter
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
Határidő: azonnal

b) a Magyar Fejlesztési Bank Zártkörű Részvénytársaság (a továbbiakban: MFB Zrt.) a Program finanszírozásához 5 milliárd forintos mértékig a Magyar Köztársaság 2008. évi költségvetéséről szóló 2007. évi CLXIX. törvény 36. § (3) bekezdésében meghatározott keret terhére a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001.

évi XX. törvény 5. § (2) bekezdése alapján a pénzügyminiszterrel árfolyam-fedezeti megállapodást köt; a Program futamideje az árfolyam-fedezeti megállapodás szempontjából 6 év; az árfolyam-fedezeti megállapodás jelen kormányhatározat hatálybalépésének napján a Magyar Nemzeti Bank által közzétett, hivatalos HUF/EUR devizaárfolyamon átszámított devizaösszegre vonatkozik;

Felelős: pénzügyminiszter
nemzeti fejlesztési és gazdasági miniszter
Határidő: folyamatos

c) a Program keretében az MFB Zrt. által alkalmazott refinanszírozási kamatláb 3 havi EURIBOR+legfeljebb 1,25 %-pont, a kihelyezésre kerülő hitel kamata pedig 3 havi EURIBOR+legfeljebb 4,25 %-pont lehet.

Felelős: pénzügyminiszter
nemzeti fejlesztési és gazdasági miniszter
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
Határidő: azonnal

2. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1067/2008. (XI. 3.) Korm. határozata

a Kormány (köz)alapítványaiért felelősökről szóló 1081/2006. (VIII. 14.) Korm. határozat módosításáról

1. A Kormány (köz)alapítványaiért felelősökről szóló 1081/2006. (VIII. 14.) Korm. határozat (a továbbiakban: Korm. határozat) I. fejezete f) pontjának 4. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. Apertus Közalapítvány a Nyitott Szakképzésért és Távoktatásért,”

2. E határozat a közzétételével lép hatályba, egyidejűleg a Korm. határozat I. fejezete h) pontjának 8. alpontja hatályát veszti.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó útjára indította a **KÖZIGAZGATÁSI SZEMLE** című negyedéves folyóiratot.

A **KÖZIGAZGATÁSI SZEMLE** a hazai közigazgatás-tudomány képviselői, közigazgatási szakemberek számára kíván olyan fórummá válni, amely igényes periodika szerepét tölti be a jövőben. A lap teret biztosít a közigazgatás-tudomány területén születő tanulmányok, kutatási eredmények közzétételére, ugyanakkor feladatának tekinti, hogy a közigazgatásban végbemenő változásokról, változtatásokról, új megoldásokról, kísérletekről is számot adjon; szakmai háttéranyagokat, elemzéseket mutasson be a kormányzati intézkedések jobb megértése érdekében. Egyúttal helyet ad a nemzetközi kitekintések számára, illetve a közigazgatási szakmában közérdekű információk színesítéséért minél szélesebb körben a lapot – ugyanakkor teret adván a világ távolabbi részeiből érkező, a közigazgatási szakmát foglalkoztató témáknak is. A közép-kelet-európai térség közigazgatási szervezetrendszereibe, az ott zajló folyamatokba és ott érvényesülő tendenciákba történő betekintés hasznos eszköze lehet az egymástól való tanulás folyamatának, a rendelkezésre álló tapasztalatok megismerésének, valamint az érdeklődő tudományos és szakmai olvasóközönség számára alapot szolgáltathat összehasonlítások végzéséhez is. A Nemzetközi Közlöny a 2008. évtől kezdődően negyedévente kerül kiadásra.

A Közigazgatási Szemle a Miniszterelnöki Hivatal és az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium alapításában, a 2008. évtől kezdődően negyedévente jelenik meg.

A Közigazgatási Szemle előfizetési díja a 2008. évre: 7400 Ft (áfaival) vagy 30 euró.

Példányonkénti vásárlás esetén a Közigazgatási Szemle ára: 1990 Ft (áfaival) vagy 8 euró.

* * *

Az angol és magyar nyelvű **NEMZETKÖZI KÖZLÖNY – Közép-Kelet-Európai Közigazgatási Folyóirat – International Journal of Public Administration in Central and Eastern Europe** megjelentetésével a Magyar Hivatalos Közlönykiadó erejéhez mérten hozzá kíván járulni, hogy lépéseket tegyünk régióink országai közigazgatási rendszereinek kölcsönös megismerése terén. Az újszerű és hiánypótló kezdeményezéssel a Kiadó célja, hogy térségünk több mint másfél tucat országából érkező cikkek, tanulmányok, közérdekű információk színesítsék minél szélesebb körben a lapot – ugyanakkor teret adván a világ távolabbi részeiből érkező, a közigazgatási szakmát foglalkoztató témáknak is. A közép-kelet-európai térség közigazgatási szervezetrendszereibe, az ott zajló folyamatokba és ott érvényesülő tendenciákba történő betekintés hasznos eszköze lehet az egymástól való tanulás folyamatának, a rendelkezésre álló tapasztalatok megismerésének, valamint az érdeklődő tudományos és szakmai olvasóközönség számára alapot szolgáltathat összehasonlítások végzéséhez is. A Nemzetközi Közlöny a 2008. évtől kezdődően negyedévente kerül kiadásra.

A Nemzetközi Közlöny előfizetési díja a 2008. évre 7400 Ft (áfaival) vagy 30 euró.

Példányonkénti vásárlás esetén a Nemzetközi Közlöny ára: 1990 Ft (áfaival) vagy 8 euró.

* * *

A Közigazgatási Szemle és a Nemzetközi Közlöny **együttes** előfizetési ára: 14 000 Ft vagy 54 euró.

MEGRENDELŐLAP

☐ Megrendelem a 2008. évre a **KÖZIGAZGATÁSI SZEMLE** című negyedéves folyóiratot példányban, amelyet kérem, juttassanak el címünkre. Éves előfizetési díja: 7400 Ft (áfaival) vagy 30 euró.

☐ Megrendelem a 2008. évre a **NEMZETKÖZI KÖZLÖNY Közép-Kelet-Európai Közigazgatási Folyóirat** című negyedéves lapot példányban, amelyet kérem, juttassanak el címünkre. Éves előfizetési díja: 7400 Ft (áfaival) vagy 30 euró.

☐ Megrendelem a 2008. évre a **KÖZIGAZGATÁSI SZEMLE**, valamint az angol–magyar nyelvű **NEMZETKÖZI KÖZLÖNY Közép-Kelet-Európai Közigazgatási Folyóirat** című negyedéves lapokat példányban, amelyeket kérem, juttassanak el címünkre. Az együttes előfizetés éves díja: 14 000 Ft (áfaival) vagy 54 euró.

A megrendeléseket kérjük, a következő faxszámra: (1) **338-4746**, vagy e-mail címre: **erdei.bea@mhk.hu** szíveskedjenek küldeni!

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze előfizetési igényét!

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város/község, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó

kiadásában megjelenik az

EU-JOGSZABÁLYTÁR

Az EU-Jogszabálytár az Európai Unió magyarra lefordított elsődleges (alapszerződések, csatlakozási okmányok) és másodlagos (az Európai Unió szervei által alkotott jogi aktusok) joganyagát tartalmazza.

Az EU-Jogszabálytár DVD-n a dokumentumok többféle szempont (évszám, Celex-szám, kibocsátó stb.) szerint kereshetők. Az adatbázisból megismerhetők a joganyagok jellemzői (megjelenés adatai, kibocsátó, hatályosság, egyéb lényeges megjegyzések stb.), valamint közvetlenül elérhetők azok kapcsolatai más EU-s, illetve magyar jogszabályokkal.

Az Európai Unió jogában kevésbé jártas felhasználók számára lényeges információkkal szolgálnak az EU Asszisztens menüpontban található ismertető.

Az EU Extra menüpont tartalmazza a magyar csatlakozási okmányt, valamint egyéb kiemelkedően fontos európai vonatkozású dokumentumokat.

Az EU-Jogszabálytár felhasználóbarát kialakítása és könnyen kezelhető funkciói hasznos és gyors segítséget nyújtanak mind az EU-jogban már jártas, mind az azzal most ismerkedő felhasználók számára.

Az EU-Jogszabálytár és a HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR között is működik az átjárhatóság, vagyis ha az EU-Jogszabálytárban magyar jogszabályra van hivatkozás, akkor azt az EU-Jogszabálytárból azonnal meg lehet nyitni.

Az EU-Jogszabálytár előfizetési díjából a Hivatalos Jogszabálytár előfizetői 50% kedvezményt kapnak.

Éves előfizetési díjak

Önálló változat	72 000 Ft + áfa	☐
5 munkahelyes hálózati változat	130 000 Ft + áfa	☐
10 munkahelyes hálózati változat	160 000 Ft + áfa	☐
25 munkahelyes hálózati változat	260 000 Ft + áfa	☐
50 munkahelyes hálózati változat	340 000 Ft + áfa	☐
100 munkahelyes hálózati változat	590 000 Ft + áfa	☐

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **EU-JOGSZABÁLYTÁR** változatát példányban, 2008. hónaptól.

A megrendelő neve:

A megrendelő címe:

Ügyintéző neve:

Telefonszáma:

Küldési név, cím:

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Megrendeléssel kapcsolatban érdeklődni lehet a 06-80-200-723-as zöldszámunkon és a 266-5095-ös telefonszámon.

A megrendeléseket a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó címére (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6., faxszámon a 266-8906, illetve e-mail-en az ugyfel@mhk.hu-ra) kérjük eljuttatni.

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó

kiadásában megjelenik a

MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR DVD

Tartalom

Online adatbázis és napi adatfrissítési szolgáltatás

A MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR DVD havi frissítésű lemeze közel 150 000 jogszabályszoveget tartalmaz. Az alapszövegek mellett egységes szerkezetben közli azok mindenkor hatályos változatát, korábbi szövegváltozatait, illetve a már hatályon kívül helyezett jogszabályokat is, továbbá az Országgyűlés, a köztársasági elnök, a Kormány, a miniszterelnök, a miniszterek, az Alkotmánybíróság, a Legfelsőbb Bíróság, az Országos Választási Bizottság stb. határozatait, állásfoglalásait, a különböző irányelveket és iránymutatásokat, neves szerzők által készített kommentárokat, nemzetközi szerződéseket, tájékoztatókat, hirdetményeket, pályázati felhívásokat, törvényjavaslatokat és törvényindokolásokat. A szövegek és adatbázisok közvetlen forrásai a hivatalos lapok, így a Magyar Közlöny, az ágazati közlönyök, az Alkotmánybíróság Határozatait, a Határozatok Tára, továbbá a Bírósági Határozatok, a Versenyfelügyeleti Értesítő, az Adó és Ellenőrzési Értesítő és a Versenybírósági Határozatok.

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR előfizetői számára a jogszabályok naponta aktualizált online adatbázisa ingyenesen érhető el, továbbá lehetőség van a havonta megküldött DVD-adatbázis napi rendszerességű aktualizálására, internetről letöltött adatcsomag segítségével. E két szolgáltatás segítségével a jogszabály-változások folyamatosan nyomon követhetők.

Sokoldalúság

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR jogszabály-szolgáltatását többféle keresési lehetőség teszi teljessé. A kényelmes eligazodást támogatja a szövegbe épített hivatkozások rendszere (tartalmilag kapcsolódó más jogszabályok, jogegységi határozatok, bírósági és versenytanácsai határozatok, APEH-iránymutatások) és a joganyagok belső felépítésének és külső kapcsolatainak interaktív ábrázolása is.

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR és az EU-Jogszabálytár között az átjárhatóság biztosított, vagyis ha a magyar jogszabályban hivatkozás található uniós jogszabályra, akkor azt közvetlenül meg lehet nyitni a HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁRBÓL.

Az alapprogramot kiegészítő DVD-JOGSZABÁLYTÁR Asszisztens a különböző adatállományok (Szolgáltatások Jegyzéke, magyar és angol nyelvű TEÁOR, Kereskedelmi Vámtarifa Jegyzék stb.) adatbázisszerű kezelésének segítője, újdonság- és változásfigyelő szolgáltatása pedig lehetővé teszi a jogszabályváltozások hatékony követését. Iratmintatárunkat folyamatosan frissítjük és bővítjük.

(A Jogszabálytár bármely szövegrészlete kinyomtatható vagy szövegszerkesztőbe átemelhető.)

Éves előfizetési díjak

Önálló változat	81 000 Ft + áfa	☐
5 munkahelyes hálózati változat	143 000 Ft + áfa	☐
10 munkahelyes hálózati változat	180 000 Ft + áfa	☐
25 munkahelyes hálózati változat	292 500 Ft + áfa	☐
50 munkahelyes hálózati változat	382 500 Ft + áfa	☐
100 munkahelyes hálózati változat	650 000 Ft + áfa	☐

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a **MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR DVD** változatát példányban, 2008. hónaptól.

A megrendelő neve:

A megrendelő címe:

Ügyintéző neve:

Telefonszáma:

Küldési név, cím:

Keltezés:

.....

cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó megjelentette**a****Módszertani útmutató a helyi önkormányzati rendeletek szerkesztéséhez**

c. kiadványt.

Az útmutató célja, hogy a helyi önkormányzati rendeletek alkotása során történő helyes alkalmazásához gyakorlati segítséget nyújtson. Az útmutató sorra veszi a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény és a kapcsolódó végrehajtási rendeletek azon rendelkezéseit, amelyeket a helyi önkormányzati jogalkotásnál alkalmazni kell. Ezen rendelkezésekhez fűz gyakorlati útmutatást, kifejezetten önkormányzati rendeletekből merített helyes és helytelen példákat.

Jelenleg igen nagy az eltérés az egyes megyékben, illetve a megyéken belül az egyes településeken használt önkormányzati rendeletek alkotása során alkalmazott módszerekben, szokásokban. Erre tekintettel néhány közigazgatási hivatal mintarendeletekkel segíti az adott megyében működő települések jegyzőinek munkáját. Egységes, a helyi önkormányzatok részére készülő jogszabály-szerkesztési segédanyagot azonban még sem az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium, sem az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium nem adott ki. Ezt a hiányt próbálja részben pótolni ez a kiadvány. Egyre nagyobb ugyanis az igény arra, hogy a helyi önkormányzati rendeleteket is egységes szerkesztési módszerrel, egységes szerkezetben, elektronizálva minden állampolgár elérhesse, megismerhesse és következetesen alkalmazhassa.

A fentiekre tekintettel ajánljuk a kiadványt az ország valamennyi jegyzőjének, körjegyzőjének, főjegyzőjének, a polgármestereknek, megyei közgyűlési elnököknek, a képviselő-testületek tagjainak, valamint a helyi jogalkotás előkészítésében részt vevő hivatali munkatársaknak.

A 104 oldalas kiadvány ára: **1155 Ft** áfával.

Példányonként megvásárolható a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a **Módszertani útmutató a helyi önkormányzati rendeletek szerkesztéséhez** című kiadványt

(ára: **1155 Ft** + postaköltség), példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutalom.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

***Tájékoztatjuk Önöket, hogy 2009. január 1-jétől
a hivatalos lapok megjelentetése az alábbiak szerint változik***

A Magyar Közlöny és a mellékletét képező Hivatalos Értesítő tartalma újabb rovatokkal bővül

Magyar Közlöny

- I. Az Alkotmány és annak módosításai
- II. Törvények
- III. Kormányrendeletek
- IV. A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendeletei
- V. A Kormány tagjainak rendeletei
- VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései
- VII. Jogegységi határozatok
- VIII. Az Országos Választási Bizottság állásfoglalásai
- IX. Határozatok Tára

Hivatalos Értesítő

- I. Egységes szerkezetű jogi aktusok
- II. Statisztikai közlemények
- III. Utasítások, jogi iránymutatások
- IV. Állásfoglalások
- V. Személyügyi hírek
- VI. Alapító okiratok
- VII. Pályázati felhívások
- VIII. Közlemények
- IX. Hirdetmények (a Cégek Közlöny, az Európai Unió Hivatalos Lapja, a Közbeszerzési Értesítő és a Bírósági Határozatok figyelése, illetve a tartalomjegyzékek közzététele)

Havonta a kiadó DVD-formátumban tematizált jogszabálygyűjteményeket biztosít az előfizetőknek.
A jogszabálygyűjtemények árát az előfizetési díj tartalmazza.

2009. január 1-jétől

- a **Belügyi Közlöny** tartalmazza a jövőben a *Sport Értesítő*t, a *Turisztikai Értesítő*t és az *Önkormányzati Közlöny*t,
- a *Szociális Közlöny* és a *Munkaügyi Közlöny* – összevonást követően – januártól **Szociális és Munkaügyi Közlöny** néven, egy lapként jelenik meg,
- az *Oktatási Közlöny* és a *Kulturális Közlöny* előfizetői a jövőben az **Oktatási és Kulturális Közlöny**ben találhatják meg a számukra fontos információkat,
- az *Egészségbiztosítási Közlöny* az **Egészségügyi Közlöny**be integrálódik, az érdeklődők a jövőben az Egészségügyi Közlönyből tájékozódhatnak az ez idáig két lapban közölt információkról.

Budapest, 2008. október 15.

Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft.

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétai József. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3.
Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290.
A papír alapon terjesztett Magyar Közlöny a kormányzati portálon közzétett hiteles elektronikus dokumentum oldalhű másolata.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónál
Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a FAMA ZRt. közreműködésével.
Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék. Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.
Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny
Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgá-
latán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.
2008. évi éves előfizetési díj: 121 212 Ft. Egy példány ára: 250 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +215 Ft.

HU ISSN 0076—2407

08.3267 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

Előfizetési bankszámlaszám: MKB Bank 10300002–20377199–70213285